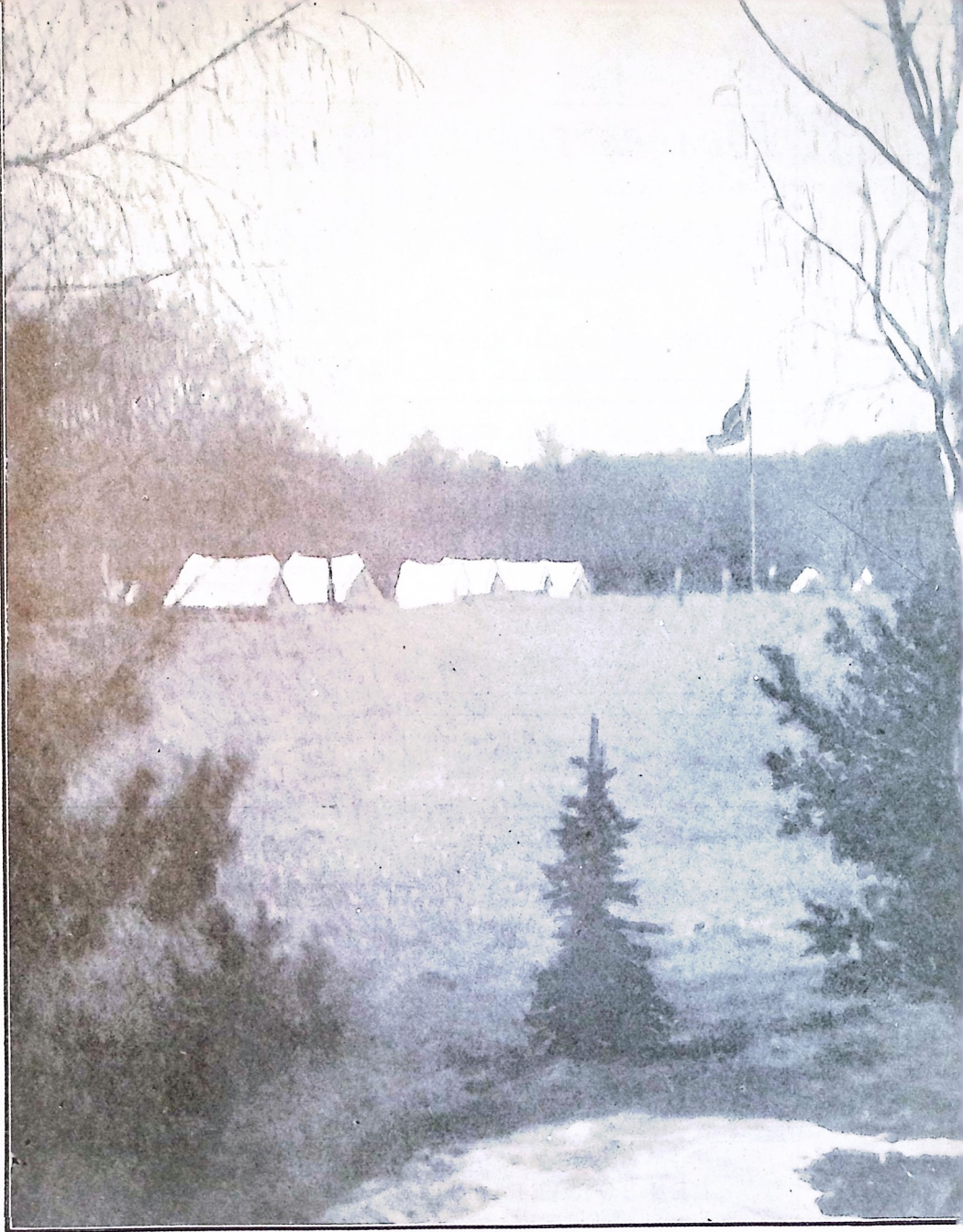

S. J. P. D. E. R. Z. S.

**Nº 7
MAJ
1932**

• MAGASIN •

FORAARSNYHEDER 1932

Forlang
vort nye,
illustrerede
Katalog.

Lembckes Friluftsudstyr

A/s VILH. A. MEILSØE
Farveri og kemisk Tøjrensning.

Læssøesgade 17. Telef. Nora 3588.
Jagtvej, 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

J. H. HEDEMARK
Boghandel.

Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Bronzevarer
efter kunstnerbeskyttede Modeller.

W. GREEN, Sølvmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar ud en Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

M A J

1932

Sct. Georgsbudskabet 1932.

Spejderløftet gælder, saavidt jeg véd, hver Dag i Aaret, forstaaet paa den Maade, at man saavidt muligt hver Dag skal gøre en god Gerning. Foruden den Værdi, der ligger i selve Spejderløftet, minder det os om, at Livet bestaar af Dage, ja, af Øjeblikke, at det alledyreste her i Livet er Tiden, fordi hvert Menneske kun faar tilmaalt en bestemt Tid. Den er som en Kapital, hvoraf vi bestandig bruger, og en skønne Dag er Kapitalen brugt op.

Over i Amerika findes der nogle Kæmpetræer, der er mange Hundrede Aar gamle. Saver man et saadant Træ igennem, kan man paa Aarringene tælle, hvor gammelt Træet er. I Museerne ser man undertiden saadan en gennemsavet Træstamme med Angivelse af, hvilke Aarringe der er dannet i Aar, hvor en eller anden stor Verdensbegivenhed har fundet Sted, f. Eks. Amerikas Opdagelse. Aarringene er af forskellig Tykkelse, de fortæller om varme og kolde, tørre og fugtige Somre. Jeg har en Gang set et Tværsnit af en

Stamme, hvor en Skovbrand delvis havde ødelagt Træet. Efter Skovbranden gennemgik Træet en alvorlig Krise, og det tog mange Aar, før Aarringene igen blev af normal Tykkelse.

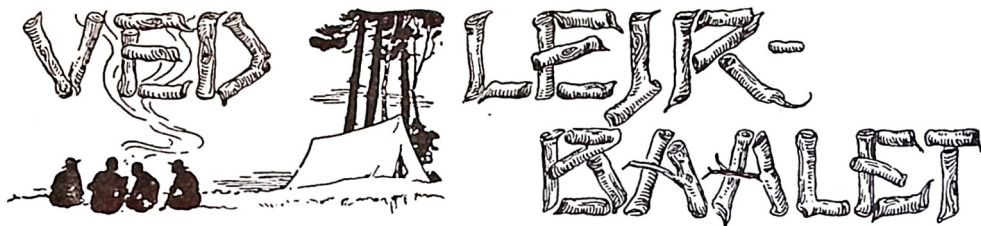
Spejderløftet minder os om, at ingen Dag maa være levet iorgæves. Hver Dag skal være som en Aarring og lægge et Stykke til det enkelte Menneskes Vækst. Men ligesom det er de inderste Aarringe, der bestemmer Træets Vækst, saaledes er det ogsaa de unge Aar af et Menneskes Liv, der er bestemmende for hele Livets Retning. I en vanskelig Periode bliver Træernes Aarringe maaske tyndere, men ogsaa ofte stærkere. I, der er unge i Dag, mærkes maaske af den Krise, vi for Tiden gennemlever. Men tænk alligevel paa, at hver Dag og hvert Aar bidrager I til jert Livs Vækst, til det Tømmer, hvoraf Ver-

den bygges op. Naar I derfor i Dag aflægger Spejderløftet, saa lad det gælde ikke alene i Dag, ikke alene i det kommende Aar, men lad det gælde for hele Livet.

Lauge Koch.

Stik af Albrecht Dürer.

St. Georgs Dagen.

For ca. 8 Dage siden gentog flere Millioner Spejdere, fordelt over hele Kloden, deres Spejderløfte — det samme Løfte. Hvis man tænker lidt nærmere over, hvad det i Virkeligheden betyder, forstaar man, at Spejderbevægelsen er en international Faktor.

De Spejdere, der var med til Jamboreen i Englandt i 1929, hvor de traf Spejdere fra alle Egne af Jorden, Asiater, Sydamerikanere, Afrikanere, Nordamerikanere, Australiere og alle europæiske Nationer, fik et Indtryk af, hvad det vil sige, at Spejderbevægelsen er international. Vi blev mødt af alle disse fremmede Drenge, som om vi havde været deres Kammerater og Venner gennem mange Aar. Og hvorfor? Fordi alle vidste om hinanden, at de havde afgivet Spejderløftet og derfor hørte til Spejdernes Verdens-Broderskab.

De fleste af jer læser Aviser, og derfra véd I, at Tilstanden i Verden ikke er saa god. Det er Mangel paa Tillid og Hjælpsomhed, der er Skyld i Krisen, og den manglende Tillid er en Rest fra den umenneskelige Verdenskrig, der som Resultat bragte Krigsgæld, Krigsrustning og Mistillid.

Eet eneste Gode bragte Krigen: „Nationernes Forbund.“ Det er en Spire til noget godt, selv om mange af os synes, at dets Indflydelse i Øjeblikket ikke er stor. Men Baden-Powell har Ret i, at lige saa vigtig som Verdens militære Afrustning er Sindets Afrustning; dermed mener han, at Folk skal lære at tænke anderledes, lære at tænke som Spejdere. Og Nationernes Forbund er ogsaa klar over, at her kan Spejderbevægelsen yde sin Hjælp; Nationernes Forbund siger i en af dets Beretninger, at Spejderbevægelsen „er inspireret af ædle og høje Idealer af uomtvistelig Værdi, og hvis Gavn ikke kan bestrides med Henblik paa det, der er af særlig Vigtighed for os alle, Verdensfreden.“

Lad os tænke paa, at Spejdernes Broderskab strækker sig over hele Jorden. Vi har Tillid til hinanden og vil gøre vort til, at Verden bliver bedre at leve i i Fremtiden end nu, og det vil være godt for os alle at lægge os Baden-Powells kloge Ord paa Sinde: „Det er denne og den næste Generations første og største Pligt at søge frem mod Freden. Krigen var en Skændsel for

den saa højt priste Civilisation og Kristenhed. Hvis vi har lært af Krigen og af Hjertet ønsker at forhindre en Gentagelse, da er det nødvendigt, at vi sætter noget ind paa at oplære Ungdommen til fredeligt Samarbejde og Forstaaelse. Enhver Mand, der har Hjerte i Brystet, er imod Krig. Spejderbevægelsen tilsigter Fred.“

Den næste Jamboree.

Det er slet ikke for tidligt allerede nu at tænke paa den store, internationale Jamboree, som i 1933 skal finde Sted i Ungarn. I, der er Spejdere nu, har jeres store Chance næste Aar til at opleve et Verdens-Spejderstævne og gøre Bekendtskab med fremmede Spejdere. Jamboreen bliver en stor Lejr, og naar I nu til Sommer drager i Lejr, saa uddan jer til dygtige Lejrsportsfolk, saa at vi til næste Aar kan vise, hvad vi duer til.

Vandrer-Kultur.

I et Blad, som ellers ikke skriver altfor godt om Spejderne, saa jeg til min Glæde for nogen Tid siden en Artikel, hvori der stod: „Det skal lige her nævnes, at jeg har haft Besøg af en Del Spejdere, og trods alt det, der i sin Tid blev skrevet om dem her i Bladet, er det ikke dem, jeg har været mindst glad for; thi det kan ikke nægtes, at de besidder en Del Takt og Herbergskultur fremfor de fleste.“

Lad os bevare det Ry, alle vi, der vandrer.

Sommerens udenlandske Lejre.

Som tidligere meddelt er der følgende Lejre, hvortil danske Spejdere har faaet Indbydelse: Jugoslavisk Lejr ved Zagreb, Norsk Landslejr ved Mandal, Estnisk Jamboree ved Pärnu, Øst-risk Nationallejr ved Hinterstoder, Schweizisk Landslejr ved Genf, Engelsk Lejr ved Maidstone, Hollandsk Nationallejr ved Haag og Polsk Sp-spejder-Jamboree ved Gdynia.

Det er nu snart sidste Frist for Anmeldelse, hvorfor Troppe, som maatte have Lyst til at repræsentere Korpset, maa meddele dette til Korpset i den d. 15. Maj 1932.

Smilø

Eventyret i Skærvebunken

Af Forfatteren *Niels Meyn.*

Hvor mange tænker paa, hvad Stenene ved Stranden og paa Markerne kan fortælle? Det er et helt Eventyr, der her ligger gemt. Og standser vi paa Landevejen ved en Skærvebunke, kan en nærmere Undersøgelse give Anledning til adskillige frugtbare Tanker om, hvordan Danmark blev til. Disse brogede Skærver, der nu skal paa Landevejen og slides til Støv, har hver især en Historie af ærværdig Ælde.

Ilden.

Vi begynder med Begyndelsen. Der var engang, da smeltede Stenmasser fra Jordens Indre vældede op til Overfladen og stivnede. De dannede det faste Grundfjæld, som den Dag i Dag kan ses f. Eks. i Norge. Vor Klode „skrumpede ind“ ved Afkølingen, og de stivnede Lag blev foldet sammen og slog Revner. Paa den Maade fremkom de maleriske Toppe og Tinder.

Isen.

Men Millioner Aar senere dækkedes Bjergene af Gletcheren. Og vi fik de to store, skandinaviske Istider, da Isen som en eneste Masse — ligesom Indlandsisen nu i Grønland — strakte sig fra det nordligste Norge og helt ned over Danmark og Nordtyskland.

Isen kom langsomt glidende og skar dybe Revner i Jorden, og foran og paa Siderne dannede der sig Moræner. Men da Isen smeltede bort, bundfældtes al den Lerjord og de mange Stene, som den havde ført med sig fra Norges Fjælde.

Danmark laa som et Bakkeland, bygget op af knuste Fjælde. Og i den fede Lerjord laa Stene i alle Størrelser.

Havet.

Vore Fjorde og Bælter og Sunde blev skaaret af Isen, og langs vore Kyster stod stejle Skrænter. Saa tog Havet fat. Gennem Aartusinder skylledes Leret væk. Stenene kom frem for Dagens Lys. I alle mulige Størrelser laa de spredt langs Kysterne for Foden af Skrænterne. Snart dannede de som et Værn, der brød Bølgernes Magt. Andre Steder rullede de med Brændingen og hjalp med til at bryde Kysten ned. Paa den Maade dannedes de mange Rullestene, — der ofte kan være helt kuglerunde.

Men Stenene fik ikke Lov til at ligge i Fred. Man samlede dem sammen langs Kysterne og i vore Grusgrave.

Skærvebunken.

De blev slaaede itu til Skærver og danner nu vore faste, gode Landeveje. Studiet af en saadan Skærvebunke kan give et godt Udbytte, og enhver kan her skaffe sig en interessant Mineralsamling.

Det er ikke svært at bestemme de almindeligste Mineraler. De allerfleste kan vi nemlig bestemme ved ganske almindelige ydre Kendetegn. Der er Krystalformen, Farven, Glansen, Mineralets Forhold, naar vi ridser i det eller slaar det i Stykker. Paa denne Maade bestemmer vi nemlig fire vigtige Ting: Haardhed, Pulverfarve, Spaltningsspalader og Brud. Endelig er der Mineralets Vægt, der ogsaa er et vigtigt Kendetegn.

Haardheden prøves efter følgende Haardhedsskala. Man har ti Mineraler, der er nummerordnet efter deres Haardhed, saaledes at et Mineral altid kan ridses af Nummeret efter og selv kan ridse i Nummeret før. Skalaen er følgende: 1) Talk, 2) Gips, 3) Kalkspat, 4) Flussspat, 5) Apatit, 6) Feldspat, 7) Kvarts, 8) Topas, 9) Korund, 10) Diamant. Et Mineral, der kan ridse i Flussspat men selv ridses af Feldspat, ligger altsaa mellem Haardheden 5 og 6. Mineraler med Haardhed 2 og derunder kan ridses med en Negl. Med en god Kniv kan man ridse i Mineraler indtil Haardheden 6. Mineraler, der har Haardhed over 7, kaldes Ædelstene.

Naar man ridser i Mineralen, faar man bestemt Pulverfarven, hvilket ofte har Betydning ved Bestemmelsen.

De fleste Mineraler har Glasglans, de bryder Lyset som et Stykke ituslaaet Glas. Andre har Metalglans. Enkelte letspaltelige Mineraler har Perlemorsglans. Enkelte, der bryder Lyset stærkt, har Diamantglans.

Vægtfylden er for de fleste almindelig Stenvægt, det vil sige 2 til 3 Gange Vandets Vægt. Enkelte meget tunge Mineraler kan bestemmes alene ved Vægtfylden.

Mineraler.

De almindeligste Mineraler, vi kan finde, er følgende:

Kvarts, som har Haardheden 7. Det findes mange Steder i halvt gennemsigtige, sekskantede Krystaller. Ved Stranden er Kvartsen ofte slidt rund og er mathvid. Der er ingen særlig Spalteretning. Bruddet er ofte muslet, som vi kan se det paa et Glasskaar. Flint hør saaledes udpræget muslet Brud. Vægtfylden er almindelig Stenvægt.

Kvarts findes som Bestanddel i Granit. Sandet ved Stranden bestaar af smaa, bitte Kvartsstumper. A gaat bestaar af en Mængde Lag, ofte forskelligfarvet Kvarts, der er afsat i Hulrum i Jorden, naar Vandet er sivet igennem. Flint er Kvarts, der hyppigt har meget smukke, stærke Farver, — som skyldes Indblanden af Kul, naar Farven er sort eller blaalig. Et det Jernforbindelser, kan Farven være gul eller rød. Jaspis er stærkt farvet Kvarts.

Feldspat har ofte en rødlig Farve. Den kan spaltes i to Retninger, der staar vinkelret paa hinanden. Den har Haardheden 6.

Glimmer har Haardheden mellem 2 og 3 og kan spaltes i ganske tynde Flager. Ofte er den mørk. Sammen med Kvarts og Feldspat danner den Granit.

Talk er i Slægt med Glimmer. Den er helt blød. Haardhed 1 og kaldes ogsaa Fedtsten.

Augit og Hornblende har Haardheden mellem 5 og 6. Vægtfylden er lidt over 3. Augit spaltes i Retninger, der er vinkelrette. Hornblende spaltes i to Retninger med en skæv Vinkel paa 125 Grader. Asbest er en Variation af disse to Mineraler.

Kalkspat kan danne firkantede Krystaller, der bryder Lyset stærkt. Det spalter en Lysstraale i to, det vil sige, det bryder den dobbelt og kaldes derfor ogsaa Dobbeltspat. Spalter man Mineralet, ser vi tre skæve Vinkler paa 105 Grader. Haardheden er 3 og Vægtfylden 2,5. Marmor er en Form for Kalkspat. De almindelige Kalkstene, vi finder, bestaar af en Masse smaa bitte, urene Kalkspatstykker, der er vokset sammen. Kridt er dannet af løse Stykker Kalk, som bestaar af Skallerne af mikroskopiske Smaadyr, der for Millioner Aar tilbage levede i et dybt Hav, der strakte sig dér, hvor Danmark ligger.

Apatit har Haardheden 5. Der er ingen udpræget Spaltningsretning. Farven er ofte lys. Det kan ligne Kvarts, men skelnes herfra ved Haardheden.

Jernspat har samme Krystalform og Spaltnings som Kalkspat. Haardheden er 4 og Vægtfylden 4. Farven er graa eller brun.

Brunjernsten (Rust) har Haardheden 6 og sortebrun Farve. Ridser man i det, faar man en gulbrun Streg. Den findes ofte paa Bunden af Søerne og kaldes da Søalm. Paa Bunden af vore Moser dannes den i meget uren Tilstand og kaldes da Myremalm.

Magnetjernsten har Haardheden 6 og Vægtfylden 5. Den er sort og med sort Streg, naar den ridses. Den er stærkt magnetisk.

Jernglans ligner Magnetstjernen, men er kun svagt magnetisk. Pulverfarven er brunrød, naar det ridses.

Svovlkis findes i Klumper. Den har en

svag, gullig, messingagtig Glans. Haardheden er lidt over 6, og Vægtfylden er 5. Pulverfarven er sort. Mineralet giver Gnister, naar man slaar paa det med Jern.

Kobberkis kan let forveksles med Svovlkis, men kan skelnes herfra ved den mindre Vægtfylde, der kun er 4.

Blyglans kan spaltes i tre Retninger. Haardheden er mellem 2 og 3. Mineralet har stærk Metalglans og kan let kendes paa den høje Vægtfylde, som er 7½.

Ved Hjælp af disse ganske enkle Kendetegn kan man næsten altid bestemme de Mineraler, man finder. Vil man have mere at vide, kan man paa ethvert Bibliotek laane enten Professor Bøggilds Lærebog i Mineralogi eller Ussings Geologi. Det er ikke svært at tilegne sig de almindeligste Kundskaber, og har man dem, vil man faa virkelig Glæde og Udbytte af et Besøg ved en Skærvebunke, ved Stranden eller i vore Grusgrave og Stenbrud.

Vil man have en rigtig og fin lille Mineralsamling, kan man samle de forskellige Jordarter i smaa Glas med en Prop i. Ved hvert Nummer i Samlingen klister man en lille Seddel med Nummer, og saa bjr man i en Notesbog skrive lidt nærmere om hvert enkelt Mineral og en Rapport om, hvor man har fundet det.

Skal vi prøve igen?

Det viste sig at være rigtigt, at Spejderne i Virkeligheden godt kan synge. Der kom over Hundrede Spejdere til Københavns Distriktets Sangaften den 17. Marts, og de sang, saa Salen var et Brus af Toner. De sang Spejdersange og Vandresange og Canons, og da det var Slut, bad de om at faa det hele om igen. Kan man ikke kalde det en Succes?

Vi prøver en Gang til! Ved Lejrbaalet i Dyrehaven den 28. Maj (Københavns Distriktets Week-end-Lejr) skulde vi jo gerne kunne synge nogle nye Sange. Og vi skulde gerne kunne synge dem med ualmindelig Kraft og Klang, for der er højt til Loftet derude. Lad os komme sammen en Aften lige som sidst; og tag Stemmerne med, saa vi kan fylde Salen med Toner og med Spejderhumør,

Onsdag den 11. Maj Kl. 19 i Foreningen af 1860, Nørrevold 90,

møder vi op, parate til at tage fat igen. Alle Spejdere i København og Omegn er velkomne. Det koster denne Gang intet at deltage, da Distriktslejren bærer Omkostningerne.

Paa Gensyn Onsdag den 11. Maj Kl. 19.

Erik Dahl.

Hvorledes man laver Kajakulykker

Universalmiddel (fortrinligt til Fremkaldelse af Ulykker af enhver Art hvor som helst): bær dig fjollet ad.

Forskellige Maader:

1) Tilsidesæt Begynderens naturlige og nødvendige Forsigtighed og vov dig langt ud i noget, du ikke har Forstand paa (Undskyldning: „Jeg troede ikke.....“).

2) Stop to Personer i en Enmandskajak.

3) Sæt Sejl paa en Kajak, der ikke har vandtætte Skodder eller (ja helst: og) rigelige Luftbeholdere, der ikke kan svømme ud, naar Kajakken er kæntret.

4) Naar Sejlet ikke bruges, saa læg det ikke sammenrullet paa Dækket, men hal Bommen op til Masten (gi' Sejlet op), saa at Sejlet danner et stort Krammerhus for Vinden at rive i.

5) Brug en svag Pagaj (Dobbeltaare).

6) Ro langt ud i Fralandsblæst.

Chancerne for en virkelig Ulykke kan selvfølgelig forbedres ved Hjælp af rigelig Paaklæd-

ning, mangelfuld Svømmefærdighed eller daarligt Helbred.

I maa ikke tro, at de her anviste Maader ikke er virkningsfulde; naar den i Radioudsendelsen omtalte formodede Ulykke i Svanemøllebugten ikke blev til noget, skønt Maaderne 1, 3, 4 og 6 anvendtes, skyldtes det alene den uventede Omstændighed, at uvedkommende blandede sig i Sagen; ellers var de to unge Mænd druknet.

Som man ser, kan Kajaksporten godt gøres farlig, men de, der interesserer sig for den, bør ikke medvirke hertil.

Noget af det værste — foruden de nævnte 6 Maader og en Del andre — er Brugen af Fartøjer, der er konstrueret af ukyndige. Læg Mærke til Ordet „konstrueret“; her er ikke Tale om, hvem der har bygget Baaden, men om, hvem der har bestemt Form, Materiale og Byggemaade.

Ved at bygge efter en ordentlig Tegning og følge Vejledningerne kan almindelige Mennesker godt bygge udmærkede Kajakker og lign., som kun bliver farlige, naar de bruges dumt.

K. V. Palslev.

10 Lejrregler, som aldrig maa glemmes.

- 1) Faa altid Tilladelse til at slaa Lejr paa fremmed Mands Grund, og sig Tak, før du forlader Grunden!
- 2) Sørg for, at Undergrunden er tør.
- 3) Hold Orden paa Lejrpladsen og i Teltet.
- 4) Sov ikke i det samme Tøj, som du har gaaet med hele Dagen.
- 5) Opbevar aldrig Madvarer i det Telt, du sover i.
- 6) Hold Kogegrejere rene og lav ordentlig Mad.
- 7) Grav Græstørven af, før du tænder Baal, og opbevar Tørven, saa den ikke tager Skade.
- 8) Sørg altid for at have tørt Brænde. Gem det i Køkkenteltet om Natten.
- 9) Sørg for, at holde alt Tøj tørt. Luft Tæpperne og Underlaget i Teltet hver Dag.
- 10) Efterlad Lejrpladsen i renere Stand, end du forefandt den.

10 Baderegler, som aldrig maa glemmes.

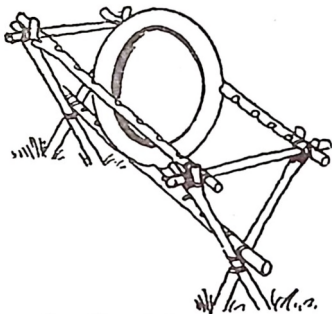
- 1) Skaf først oplyst, hvor der er ufarligt at bade.
- 2) Bad først 1—1½ Time efter, at du har spist.
- 3) Bad aldrig, naar du har Hjertebanken.
- 4) Puf aldrig nogen ud i Vandet.
- 5) Bad aldrig i Mergelgrave eller i Smaasøer med dybt, stillestående Vand.
- 6) Lad aldrig nogen, der ikke er fuldstændig rask, (f. Eks. har kronisk Hjertelidelse eller Nyrelidelse) bade.
- 7) Bad aldrig alene.
- 8) Sørg for, at ingen gaar for langt ud. (Der bør altid være 2 gode Svømmere længst ude).
- 9) Ophold dig ikke i Vandet mere end 15—20 Minutter.
- 10) Kan du ikke svømme godt, saa gaa aldrig ud paa dybere Vand, end hvor du kan bunde.

Lidt Lejr-,,Komfort“.

Spisegrejerne.

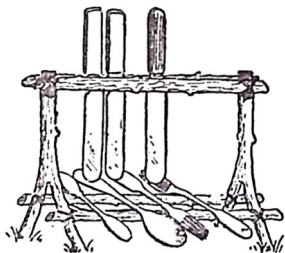
Her er en ny Type paa Tallerkenrækken i en Lejr. 4 Kløftkæppe stikkes ned i Jorden, saa de krydser hinanden. 3 lange, lige Kæppe, i hvilke er hugget 7 eller 8 Hak (ligesom der nu er Spej-

dere i Patruljen til) anbringes, som det fremgaar af Tegningen. Ødelæg ikke Rækken, naar I er færdige med Lejren, men gem den (adskilt), til I en anden Gang kommer der, eller tag den med hjem og lad den indgaa i Patruljeudrustningen. Der er ikke noget saa ækelt som en sjusket Stabel Spisegrejer. Den erfarne Lejrmænd har pinlig Orden i sine Spise- og Kogegrejer.

Ske, Kniv og Gaffel.

Ogsaa selve „Spise-Værktøjet“ maa anbringes paa en pæn og sundhedsmæssigt forsvarlig Maade. Her er et godt Eksempel:

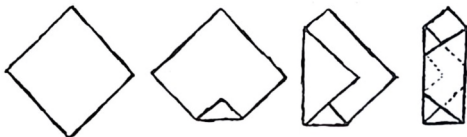

Udfør altid Opvasken omhyggeligt, selv om det ikke er morsomt at bearbejde en fedtet Tallerken med koldt Vand. Lad ikke Knivene ruste, tør dem altid efter med et Viskestykke. Husk ogsaa at komme ind mellem Tænderne paa Gaffelen! En Gryde kan blive lige saa pæn udvendig som indvendig, desværre har jeg tit set Spejdere komme hjem fra Lejr med sodede Gryder. En Kobbersvamp og lidt Sand (Græstørv) kan gøre Underværker.

Sov varmt!

For unge Spejdere er det ofte et Problem, hvordan de skal rulle sig ind i deres Tæpper for at drage mest mulig Nytte af dem.

Man bør i vort Klima altid have 2 Tæpper, hvoraf det ene skal være syet sammen til en Pose. Det andet Tæppe bruger man — inden man kryber ned i Posen — paa denne Maade:

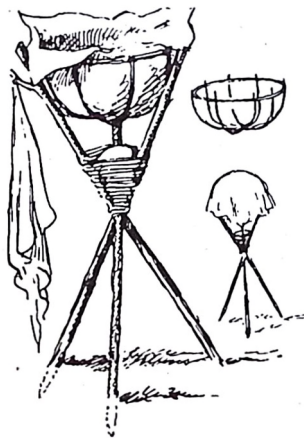

Lejr-Servante.

Hvor ubekvemt er det ikke ofte at vaske sig i en Lejr; selvfølgelig, ligger denne ved en Sø eller

ved Stranden, er ideelle Vaskebetingelser jo til Stede. Men hvor tit maa man ikke næsten staa paa Hovedet for at faa Rengøringen klaret.

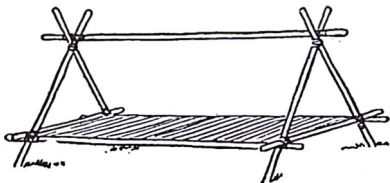
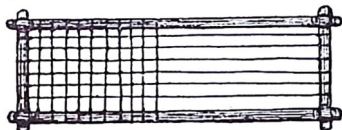
Gamle Spejdere, der efterhaanden er blevet noget stive i Ryggen, har lagt Hjernen i Blød og ud-

fundet de geniale Indretninger, man ser paa Billederne. Forklarende Tekst skulde ikke være nødvendig.

Lejrsege.

Her i Danmark er vi jo ikke vant til at bruge Lejrsege, naar vi overnatter ude, men navnlig i de engelsktalende Lande, hvor Klimaet, hvad vel maa indres, er et andet end vort, finder de stor Udbredelse. Eksempelvis skal jeg her beskrive et Par Typer.

2 lange Kæppe danner Siderne i den øverste Lejrsege paa Billedet, og to kortere danner En-

derne. De er surret saaledes sammen, at „Fodstykkerne“ vender nedad, hvorved „Sengen“ hæves noget op fra Jorden. Til selve „Madrassen“ medgaar der en hel Del Garn, som det fremgaar af Tegningen. En bedre Type, men ogsaa mere besværlig at fremstille, er den nederste. I ser let paa Figuren, hvorledes den skal laves.

Kongea-Divisionen har i Paasken afholdt et usædvanlig godt tilrettelagt Patruljeførerkursus ved Aabæk. Den ny Divisionschef, William Nielsen, havde Glæde af sit Arbejde; det var en Flok tilfredse Patruljeførere, der Lørdag Morgen forlod den smukke Aabæk-Hytte, ladede med nye Impulser og fornyet Lyst til at tage deres Førergerning op i Divisionens Troppe. Kursus'et vil sikkert sætte gode Spor i den kommende Tids Spejderarbejde i Kongea-Divisionen.

Flakkebjerg Tropp. Troppsfører Fønsskov-Wiwe er blevet Bestyrer paa et Skolehjem og har derfor maattet forlade Troppen. Ved Afstemning blandt Spejderne er Lærer Vill. S. Nielsen blevet valgt til Troppsfører.

Der er isøvrigt svært Skub i Troppen, hvor man træner ihærdigt til den kommende Divisionsturnering. Troppen udgiver et lille, godt Blad „Hold ud“. Man faar ved at læse det Indtryk af, at Energi og god Tone præger Troppen.

1. Holts Tropp og Flok udgiver ogsaa et smukt Troppsblad. Troppen har den 9.—10. April afholdt Turnering ved Troppshytten.

Cort Adellers Tropp har holdt en vellykket Fest paa Svinninge Hotel den 17. Marts.

Valdemar Sejrs Tropp har skiftet Fører, idet Hr. Dømler er fratraadt, og Lærer Leo Hansen har overtaget Ledelsen.

Skjalm Hvides Division har afholdt en stor Divisionspøvelse den 10. April i Terrænet omkring Uggeløse. — Foraarsturneringen afholdes den 14.—16. Maj.

Braaskovtroppen havde 1. Paaskedag en udmærket Konkurrence mod K. F. U. M.-Spejderne i Vejle.

Konkurrencen omfattede bl. a. Sporing, Iagttagelse og Stegning paa Spid. Bedste Patrulje blev en af de grønne, medens Troppspræmien gik til Braaskov.

Efter Konkurrencen var der paa god jysk Vis fælles Kaffebord, hvor Braaskovtroppen var Vært.

Indbydelse til Roverstævne i Holte.

I Lighed med sidste Aar tillader 1. Absalon Rovere sig herved at indbyde til sit andet aarlige Roverstævne, der afholdes 11.—12. Juni paa vor Troppgrund ved Holte.

Mødets Hensigt er at samle alle de Rovere, der er i Stand til at komme, dels for at mødes i kammeratlig Samvær, dels for at behandle forskellige Spørgsmaal.

Til Stævnet, der er tænkt som en Rover-Week-end-Lejr, vil Repræsentanter for det danske Spejderkorps komme og tale.

Da det ikke er uden Betydning, at Rovere fra forskellige Troppe Landet over mødes en Gang imellem, dels for at lære hverandre at kende, dels for at udveksle Tanker og Meninger, skal vi herved opfordre alle, der paa nogen Maade kan afse Tid, til at møde og tilbringe en Week-end i kammeratligt Samvær.

Alle aktive Førere er ligeledes velkomne. I lige Maade er der sendt Indbydelse til vore sydsvenske Roverkammerater.

Der medbringes Telt og Week-end Udstyr.

Detaljeret Program følger i Juninummeret af Spejdernes Magasin.

For 1. Absalon Rovere,
William Hagemeister,
Slagelsegade 22, 2., Kbhvn. Ø.

Nogle nye Sange.

Københavns Distriktets Sangaften d. 17. Marts blev en stor Succes. Der blev sunget nogle for- nøjelige Sange, som bør komme ud til en videre Kreds. Her er foreløbig et Par Stykker:

En Spejder med Humør er ladt.

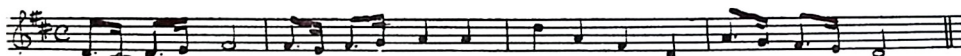

Mel.: J. A. P. Schultz.

En Spejder med Humør er ladt,
et Smil han altid har parat,
han er en lystig Svend.
Som Værn imod hver fjendtlig Pil
han sender blot et Spejdersmil,
saa gaar det godt igen,
aa ja, saa gaar det godt igen.

En Spejder synger i højen Sky,
sin Glæde han deler med Land og By,
han er en lystig Svend.
Er Verden fuld af Drillerilleri,
saa synger han en lystig Melodi,
saa gaar det godt igen,
aa ja, saa gaar det godt igen.

Stem nu alle i (Canon).

Stem nu alle i
denne Melodi,
lad Sangen tone frejdig, frisk og fri!

Jeg er Vandringsmand af Fødsel.

Jeg er Vandringsmand af Fødsel,
fri som Markens muntre Føl —
kald mig kaad og kald mig ødsel,
jeg er rig paa Guld og Sølv.

Jeg blev døbt i Bølgens Brusen,
lærte Leg af Strandens Sten,
jeg fik Navn af Stormens Susen
og vandt Skovene som Len.

Har I andre Raad til Klage,
saa har jeg vel Raad til Smil —
jeg har hundred Mil tilbage,
naar I andre holder Hvil!

Lægekunstens skjulte Fælder
kender jeg til Punkt og Prik;
tusind Draaber Sol jeg hælder
i en sludfuld Regnvandsdrik.

Kald mig kaad og kald mig ødsel —
jeg er rig paa godt Humør.
Jeg er Vandringsmand af Fødsel —
jeg vil vandre — til jeg dør!

Gunnar Jørgensen.

Nogle Svømmetricks,

der ogsaa er velegnede til en Opvisning.

Trebenssvømning.

Denne Svømning skal udføres paa ret lavt Vand, og det er en Forudsætning, at Makkeren er en god Svømmer. Baade Bryst- og Rygsvømning kan anvendes. Naar I ligger Side ved Side, bindes f. Eks. den enes venstre Ben og Arm sammen med Makkerens højre Ben og Arm, ganske som I kender det fra Landjorden, naar I løber paa 3 Ben.

Kuldbøtter.

Tre eller fire Kuldbøtter efter hinanden er ogsaa noget, der falder i Øjnene, og det er ikke særlig svært. Det kræver ret dybt Vand.

Læg dig om paa Ryggen, træk Knæene op og pres Hovedet ned mellem dem, Armene skal være spredt ud til Siderne, paa Linje med Skuldrene; kør rundt med et stærkt Slag. Med nogen Øvelse lærer du hurtigt at holde Balancen og trække Vejret, hver Gang Hovedet kommer op over Vandet.

Bugsering.

Denne Øvelse kræver 2 Svømmere og ser godt ud, men den er ikke særlig nem.

Er du f. Eks. Bugserbaaden, svømmer du Brystsvømning; „Lægteren“, din Makker, ligger paa Ryggen og holder med sine Ben fast i dit Hoved; Armene har han strakt bag ud.

Bukkespring.

Ganske som paa Landjorden kan man ogsaa springe Buk i Vandet, men det kræver, at der er temmelig dybt.

Din Ven træder Vande, og du kommer svømmende, lægger Hænderne paa Skuldrene og hopper over, men naturligvis vil du ikke komme særlig højt i Vejret, men paa Hovedet ned i Vandet, og din Ven blive dykket under. Saa er det din Tur til at træde Vande, mens han foretager sit Spring.

Tunnel-Svømning.

Mens din Ven træder Vande, spreder han Benene ud, og du dykker ned og svømmer imellem dem. Hvis I er en 3—4 Stykker, kan I danne en hel Tunnel at svømme igennem.

Snurretoppen.

Snurretoppen er en fornuftig lille Øvelse, som det ikke tager lang Tid at lære. Læg dig om paa Ryggen og kryds Benene, idet du presser Knæene vidt fra hinanden og hæver Hovedet; det ser da

ud, som om du sidder i Vandet. Arbejd nu voldsomt med Hænderne i samme Retning, og du vil snurre rundt med god Fart.

Krokodillen.

Hertil skal bruges 4 Svømmere. Alle ligger paa Ryggen paa en ret Linie, hver gribende den næstfølgende om Hovedet med Benene.

Der skal nogen Øvelse til, før Krokodillen er blevet kureret for den uheldige Vane at gaa midt over, naar den vender.

Fiskeren.

Fiskelinen skal være ca. 10 m lang. Den ene Ende er fæstnet til Skuldrene paa „Fisken“ og den anden holdes af „Fiskeren“, der maa staa paa en leret Bred, saa „Fisken“ har en Chance for at trække ham i Vandet. Som oftest vil „Fiskeren“ dog vinde Kampen, selv om en god „Fisk“ vil kæmpe haardt.

Kanoen.

Du skal kunne svømme ret godt for at lave en Kano. Yderst til højre paa Tegningen ser du, hvordan. Du bevæger dig fremad med Hovedet først med smaa, hurtige Haandbevægelser.

Tandem.

Tandemsvømning ser morsomt ud, men kræver 2 gode Svømmere. Bedst er crawl. Lederen bruger kun Armene og har Benene i sin Makkers Armhuler. Denne kan bruge baade Arme og Ben og passer ind i Takt med Lederen.

Ved Ritz.

Indbydelse til Tysk Pinselejr

Det tyske Spejderkorps Deutsche Freischar har sendt os en meget venlig Indbydelse til at deltage i en Pinselejr i Nærheden af Bremen. Der bliver først 3 Dages Ophold i Lejr og derefter 3—4 Dages Indkvartering i Hamburg. Prisen er 20 Rmk., hvortil kommer Rejsen. Man bør tage med Damperen til Lybeck. Turen bliver derved relativt billig. Indbydelse gælder en Trop eller en Patulje. Nærmere Oplysning faas paa Korpskontoret, hvortil Anmeldelse snarest maa ske.

IN MEMORIAM

1. Østerbro Trops Fører, Korpsets Pressesekretær Frode Heinrich er den 19. April afgaaet ved Døden efter Lungebetændelse. Dette Budskab har gjort et dybt Indtryk paa alle, der har været i Forbindelse med ham, og vi, der i mange Aar har staaet ham nær, har mistet en god Ven af en sjælden fin og retlinet Karakter.

Han var Spejder med Liv og Sjæl og en af dem, vi alle kunde stole paa. Han svigtede ikke vore Idealser, og han var altid forrest i Kampen for Spejderbevægelsen. Hans Energi var velkendt gennem hans store, uegennyttige Førergerning i 1. Ø., hvor han ved sit Eksempel satte Præg paa hver enkelt af sine Spejdere, og hvor han nød en ubegrænset Tillid hos alle Forældre. Troppen har i ham mistet en Fører, hvem det bliver svært at erstatte.

Tropsfører Frode Heinrich.

Hans gode Humør, hans Frejdighed og klare Syn paa Livet skaffede ham mange Tillidshverv. Han gik i Lag med store Opgaver, og han var Mand for at klare dem. Saavel Arrangementet af Svenskebesøget sidste Sommer, hans Deltagelse paa Gilwell i Paasken, Forberedelserne til Skagensløbet og Københavns Distriktets Week-end Læjr i Maj som Opgaven som Korpsets Pressesekretær har vist os hans rige Evner og skabt Respekt for hans Arbejde.

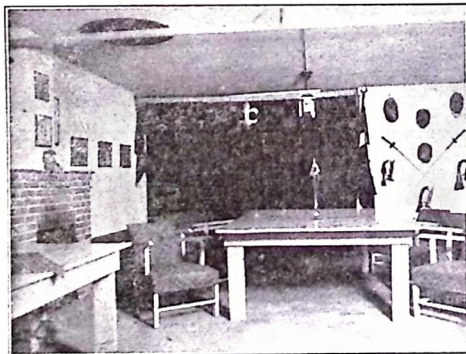
Korpsledelsen værdsatte i høj Grad „Ricy“s Energi og gode Spejderaand og gav ham mange Opgaver.

Tabet af Heinrich vil føles dybt overalt. Vi, hans Spejderkammerater og Venner vil savne ham i vor Kreds, og han vil ikke blive glemt.

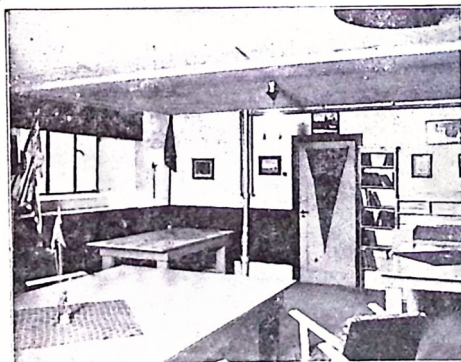
Ære være hans Minde.

Erik Baldrup.

Et meget smukt Tropslokale.

Falkoner Troppen af Frederiksberg Divisionen har for nylig ved en Højtidelighed indviet sit nye Lokale. Overretssagfører Vogt holdt Indvielsestalen, hvorefter Professor Jessen talte om Ungdommen og om den uegennyttige Indsats fra

Førernes Side. Mange Forældre og Venner af Troppen deltog i Festen. Lokalet er saa smukt, at det vil være rimeligt at gengive ovenstaaende to Fotografier, som maaske kan give andre Troppe Idéer til deres Lokalers Udsmykning.

I en engelsk Spejdertrop i Vancouver har man forsøgt at lade de blinde og de døvde Drenge arbejde sammen, saaledes at de blinde hører for de døvde, og de døvde ser for de blinde. Det har givet udmærkede Resultater, og man har paa den Maade gennemført flere Spejderøvelser.

Den Fugl, der har opnaaet den højeste Alder, er Svanen, der kan blive indtil 300 Aar gammel.

Roverspejdere som Færdselsbetjente. Det er Roverne i Faversham Crew i England, der drejer sig om. Naar de har aflagt et Par tekniske Prøver, modtager de et Armbind af Politiet, og forsynede med dette hjælper de Politiet, hvor Trafikken oftest brænder sammen.

Der er udgivet en Spejderbog paa Engelsk med Titlen: „Odderpatruljens Hændelser“. Bogen er trykt med Blindeskrift (I véd, en Gennemhulning af Papiret efter Blindalfabetet), og den vil sikkert blive „fålt“ fra Ende til anden med Interesse af Spejderne i de mange Troppe, der udelukkende bestaar af blinde.

340 Patruljeførere var fornyligt samlet til vist Verdens største aarligt tilbagevendende Patruljeførerkursus. Det foregik i Vancouver, hvor de 200 amerikanske og 140 kanadiske Patruljeførere havde sat hinanden Stævne.

Chefen for 1. Københavns Division, Ingeniør Knud Jensen har faaet tildelt „Hvita Hedersmærket“ af det svenske Spejderkorps som en Tak for hans Arbejde til Fremme af Kammeratskabet mellem danske og svenske Spejdere.

Det hollandske Spejderkorps har meddelt, at den danske Trop, som eventuelt vil deltage i den store Lejr til Sommer, vil være Korpssets Gæster, fra den ankommer til den hollandske Grænse, og til den atter forlader Landet. — Udgifterne bliver saaledes kun Rejsen til og fra den hollandske Grænse. — Et ganske flot Tilbud!

I tidligere Numre af Spejdernes Magasin har vi bragt Resultater om Spejderes Sportspræstationer i bl. a. Cykling og Brydning. Ogsaa den hvide Sport: Tennis kan fortælle om nogle „Spejderresultater“, idet Sparekassefuldmægtig K. Knudsen, Fyens Division, 2. Odense Trops tidligere Fører, bedre kendt under Navnet „Nussen“, indtil Dato har vundet ikke mindre end 40 1. og 2. Præmier. Han har været Klubmester og Fyensmester i Enkeltspil i 1925, 1927 og 1929, i Dobbeltspil 1921, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1930 og 1931, i blandet Dobbeltspil 1922, 1923 og 1929. Desuden har han været Provinsmester i Dobbeltspil 5 Gange i Træk 1926—1931, naar bortses fra 1929, i hvilket Aar han deltog i Jamboreen og derfor var forhindret i at kæmpe om nævnte Aars Provinsmesterskab.

Frivilligt Drengeforbund arrangerer i Dagene 16.—26. Juli en Landslejr ved Marselisborg i Nærheden af Aarhus. Vi har faaet Indbydelse til at sende en Trop som Repræsentation for vort Korps. Prisen er for hele Perioden 17 Kr. — Det Danske Spejderkorps skulde meget gerne deltage i Lejren.

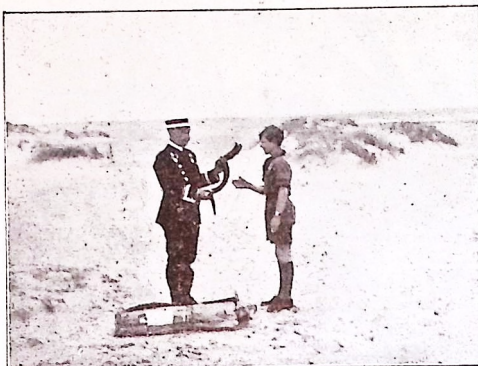
Der mødte en fortræffelig Væbnertrop til vor sidste Korpslejr ved Gravenshoved.

Hvilken god Trop har Lyst til at repræsentere Korpsen? — At Lejren bliver udmærket, er der ingen Tvivl om.

Nærmere Oplysning faas paa Korpskontoret.

Verdens mærkeligste Skov findes paa Afrikas Vestkyst og er 15 km i Omkreds. Træernes Stamme er over 4 Fod i Diameter, men kun 1 Fod høj, og hvert Træ har kun 2 Blade, men de er til Gengæld ogsaa 6 Fod lange og 2 Fod brede.

De rumænske Spejdere, der deltog i Lejren ved Kandersteg, kørte til Lejren i deres egne Jernbanevogne, som Staten havde givet dem. Hver Spejder havde sin egen Soveplads, og desuden fandtes der særlige Bagagevogne. Naar de rejser til en Lejr i Udlandet, kobler de ganske simpelt deres Vogne til det Tog, der passer dem, og kører med saa langt, som det behåger dem. Ganske fikst!

Skagens Postbud — i Paradeuniform og med Solmedalje paa Brystet — overrækker den første Stafet Hornet kort før Starten.

Fot. J. H. Larsen.

Kl. 4 Fredag Morgen paa den yderste Spids af Grenen, hvor Skagerak og Kattegat mødes, startede den første nørrejdyske Spejder med det store, snoede Horn, medens Repræsentanter for det danske Postvæsen, Pressen, Det Danske Spejderkorps og mange morgenduelige Skagenboere pacede ham op til at yde sit bedste, „Chicago Tribune“ havde sendt sin europæiske Korrespondent til Skagen for at referere Begivenheden og filme Starten til Brug i den europæiske Ugerevy, Tusinder og atter Tusinder af Mennesker fulgte Løbet med største Interesse paa Stafetternes Vej igennem de danske Provinsbyer, en af Hærens hurtigste Maskiner, ført af den gæve,

STAFFETLØBET

I Sol og Regn førte 500 hurtige Spejdere Verdensspejderchefens Gave gennem Danmark — uden et eneste Uheld og med straalende Humør.

gamle Horsens-Spejder Henry Wittrup, bragte Hornet paa 15 Minutter over Storebælt, og foran Københavns Raadhus modtog Viceskolelederektør Svane Verdensspejderchefens kostelige Gave, som den sidste Stafet i aandeløst Løb havde bragt igennem den tusindtallige Skare af Københavnerne, der i Timevis havde staaet opstillet i spændt Forventning. Et vældigt Opbud af Politibetjente og Spejdere, den engelske Minister, der talte, Jens Hvass — Manden for det hele — Ove Holm, Tage Carstensen, Fritz Lerche og alle Korpssets andre „Spidser“, Københavnerspejdernes store Orkester, en Skov af Fanner og Standere, — og straalende Foraarsol over det hele

Jo, Danmarks største Stafetløb blev en vældig Succes! Saa godt som alle danske Aviser har skrevet om Løbet og bragt mange Billeder, og saaledes har de fleste Spejdere allerede faaet at vide, hvorledes det

formede sig, men det vil dog sikkert interessere dem at faa lidt at vide om, hvordan de forskellige Divisioner tog fat paa Opgaven.

Nørrejdyske Division havde den haardeste Tørn, idet dens Strækning var 185 km. Det var nødvendigt for den at bruge næsten alle Spejdere, ja, selv Ulveunger blev udtaget til Stafetter. Dertil kom, at de nørrejdyske Veje ikke hører til de bedste. Alle kender den berygtede Aalbækvej, den med de vældige Huller. Det siges, at man i Forvejen nærede nogen Ængstelse for, at nogle af de smaa Ulveunger skulde drukne i Hullernes Mudder. Saa galt gik det dog ikke; de slap alle igennem, og Divisionens Gennemsnitsløbetid var 4 Min. 27,6 Sek.

I Randers, hvor alt Politi var opbudt, blev Afsperingerne endda brudt af Tilskuermasserne, saa at Stafetafløsningen blev sinket.

Midtjydsk Division, som havde en Strækning paa

Den gamle Horsensspejder, Flyverløjtnant Henry Wittrup (til højre) og hans Mekaniker venter startklare paa den sidste fynske Stafet.

109 km, havde stillet sine bedste Løbere til Raadighed og gennemførte deres Strækning paa en Gennemsnitsløbetid af 4 Min. 15,2 Sek. Hornet var i Aarhus Kl. 20 T. 33 M. 34 S. og i Skanderborg Kl. 22 T. 06 M. 30 S. Tiderne blev nu mindre gode, fordi det fine Vejr, som Stafetterne hidindtil havde haft, slog om. Regnen styrtede ned. Mellem Vejle og Fredericia var de døvstumme Spejdere Stafetter, og de klarede Opgaven fortræffeligt. Kongeaa-Divisionens Gennemsnitstid var 3 Min. 56,2 Sek. Fyens Division har udført maaske det dygtigste Arbejde i Forbindelse med Løbet. I lang Tid i Forvejen havde de trænet, og den hele Organisation

Til venstre: Den sidste Stafet styrter op ad Trappen paa Københavns Raadhus for at overgive Hornet til Viceskolelederektør H. A. Svane. I Baggrunden ses nogle af de ca. 20.000 Tilskuere, som blev holdt tilbage af Politi og Spejdere. — I Midten: Jens Hvass udstøder et rungende Brøl i det berømte Horn. — Til højre: Erik Petersen modtager paa Korpskontoret Melding om et Stafetkifte, og den absolut nøjagtige Tid aflæses paa de 3 Kronometre. Fra venstre ses: Den kontrollerende Radiotelegrafist fra Marinen, Direktør Hansen fra Firmaet Ranchs Eftlg., Kapltajn Norgaard og Erik Petersen.

klappede til de mindste Enkeltheder. Kl. 8 T. 18 M. 29 S. naaede den sidste Stafet til Flyvemaskinen, som med snurrende Motor holdt paa en Mark lige udenfor Nyborg. I samme Nu Henry Witttrup havde modtaget Hornet, gav han sin Motor Gas, saa den sprang frem, og fra Sekunder efter hævdede den sig for at forsvinde ud over Storebælt i den graa Morgentaage. Maskinen var ikke standset, før den første sjællandske Spejder, 15 Min. 08 Sek. efter Flyverens Start greb Hornet og styrtede af Sted med det mod København. Det var Vestsjællands Division, som bragte det til Sorø. Gennemsnitsløbetiden var 4 Min. 5,5 Sek. Fra Sorø til Ringsted førtes Hornet af Skjalm Hvides Division med en Gennemsnitshastighed af 3 Min. 47 Sek. I Ringsted traadte Sydsjællands Division til paa Strækningen til Roskilde. Denne Division præsterede den fineste Gennemsnitsløbetid, nemlig 3 Min. 32,5 Sek. I Roskilde modtog de københavnske Spejdere Hornet Kl. 12 T. 58 M. 53 S. Det var ikke den mindst besværlige Del af Løbet, der var tilbage, eftersom en Sværm af Cyklister og i Snesevis af Automobileer fulgte Stafetten paa Vej mod København. Publikumstrængselen var saa stor, at det ikke alene gik ud over den normale Færdsel, men ogsaa over Løberne. Særlig paa Afløsningsstederne, hvor der var haabløs Trængsel; gik adskillige kostbare Sekunder tabt. Københavnernes Gennemsnitstid var 4 Min. 9,4 Sek.

Allerede Kl. 2 var der sort af Mennesker paa Raadhuspladsen i København, og i 2 brede Rækker stod Folk ud ad Vesterbrogade for at være sikre paa at se, naar det saa meget omtalte Koodohorn ankom til sit Bestemmelsessted.

Ventetiden blev dog ikke lang. Københavns Distrikts Orkester spillede Fædrelandssange, Ove Holm talte og Jens Hvass fortalte med korte Mellemrum, hvor langt Hornet var naaet. Paa Korpskontoret sad nemlig Tidtagerne med direkte Telefonforbindelse til Raadhuset og modtog den nøjagtige Tid for hvert Stafetskifte. Den fg. engelske Minister, Ambassaderaad Birch, holdt en storartet Tale paa Dansk og overbragte et personligt Budskab fra Baden-Powell til de danske Spejdere. Inden man vidste et Ord af det, lød Raabet gennem Mængden: „Nu kommer han!“ Og saa stormede en lille Spejder fra „Vedels Egne“ frem med Hornet højt løftet over Hovedet. Lurerne gjaldede og Hurraraabene slog sammen over ham, da han afleverede det til Viceskoledirektør Svane. Viceskoledirektøren udtalte Korpssets Taknemmelighed for den kostelige Gave, som Lord Baden-Powell havde skænket. Han saa deri, sagde han, en Anerkendelse af det gode Arbejde, der gøres indenfor det danske Spejderkorps, ikke mindst af Korpssets mange dygtige Førere. Han sluttede med at overrække Hornet til Jens Hvass,

for at han kunde bruge det til at sammenkalde Førerne med, naar de samles paa det danske Gilwell.

Og saa kom det, der maaske var Dagens Clou, da Jens Hvass — efter at det var blevet fortalt igennem Højttaleren, at det var saa svært at blæse paa et Koodohorn, at der skulde 2 Negre til —, lod Hornet brøle, saa det rungede ud over det halve København. Jens Hvass sluttede med at udbringe et Leve for den danske Spejderbevægelse, — og et Tjickerlicker satte Punktum paa det fornøjelige Foretagende.

DEN samlede Tid blev 2103 Min. 1,5 Sek. Tiderne er overordentlig nøjagtigt udregnet, idet Korpsset af Hofurmager Ranchs Eftfl. havde faaet overladt 4 Kronometre. De tre stod paa Korpskontoret i København. Det fjerde medførtes i et Automobil, hvori Chefen for Københavns Divisionen Erik Dahl og Tropsfører Arboe fulgte Stafetterne fra Skagen til Nyborg. Det gik med i Flyvemaskinen og fortsatte med Th. Vöggs Vogn, som kontrollerede paa Strækningen Korsør—København. Kronometrene var under stadig Kontrol af Chefen for Marinens Radiøvesen, Kaptajn Nørsgaard. Hver Dag kom en af Marinens Radiotelegrafister og modtog paa et særligt Modtagerapparat (Telefunken) — opstillet af Siemens Elektricitetsværkerne — det nøjagtige Tidsignal, der udsendes fra Observatoriet i Nauen, og som benyttes af Alverdens Skibe. Herefter kontrolleredes, hvor mange Brøkdeler af et Sekund Kronometrene viste forkert.

B. T.s Præmie til den Division, som gjorde den bedste Indsats i Løbet, et stort Telt af Ballon-Silke, blev vundet af Fyens Divisionen.

Vinder af Foldekajakken, som Ritmester Lembcke havde udsat som Præmie for den, der opgav den rigtigste Tid, blev Spejder Helmuth Ploug fra Hellig Anders Trop, der havde gættet paa 2107 Min. De næstbedste Løsninger er indsendt af Johs. Jespersen, Glenterne (2077 Min.) og Gunnar Hansen, 2. Svendborg Trop (2119 Min.). Andet Steds i Bladet vil man finde Fortegnelse over alle de Spejdere, som fik Chansen for at være selve Verdensspejderchefens Stafetter.

DET har atter vist sig, at Spejderne i Danmark kan gennemføre et stort Arrangement, saa det klapper i alle Detailler og bliver Sukces.

Vi har vist Offentligheden, at godt Kammeratskab, Disciplin og fin Sportsaand raader indenfor Korpsset. Uden disse Egenskaber var Koodohornet nemlig ikke blevet ført saa hurtigt og sikkert gennem Danmark.

Alle har vi Grund til at være glade for Resultatet. Det lover godt for Spejderkorpssets Fremtid!

Hornuglen.

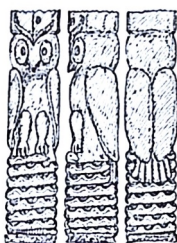
Hvorledes en Totempæl laves.

Frit efter „Scouting“ ved Ritz.

Enhver Trop burde have sin særlige Totempæl og være stolt over at eje en saadan. Det kunde maaske ved første Øjekast synes vanskeligt at faa lavet en virkelig god Totempæl, men prøv at

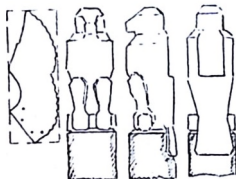
Bjørnepatruljen.

Uglepatruljen.

give jer i Kast med Opgaven, og I vil hurtigt opdage, at det alligevel ikke er saa slemt et Arbejde, lidt Fingernemhed, lidt Taalmodighed og et „lyst Hoved“ er det væsentligste, der skal til. En Draabe Kunstnerblod skader aldrig.

Materialet, Totempælen skal laves af, maa udvælgjes med Omhu, det gælder om at faa noget tilstrækkelig blødt Ved, der er nemt at skære i og ikke har for mange Knaster etc. Den Totempæl, I her ser afbildet, er lavet af Kastanietræ af 1. Ridgeway Troop i U. S. A. Som I ser, er det

Begyndelsen.

Gruepatruljen.

en hel Stamme, der er udskaaet, den er 7 m lang og anbragt i Troppens faste Lejr; I véd jo sikkert, at det i Amerika er meget almindeligt, at hver Trop har sin store camp, beliggende langt borte fra Byen, ofte flere Hundrede Kilometer.

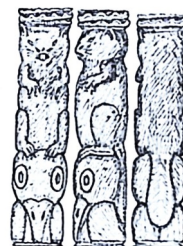
Sommerlejre og andre Lejre afholdes her; ikke

sjældent er der bygget Blokhuse, f. Eks. et til hver Patrulje, Førerstab o. s. v. I en saadan Lejr hører en Totempæl som den omtalte absolut hjemme; det kan man derimod ikke sige, den gør hos os, hvor faste Lejre jo er en sjælden Ting. Vi renoncerer paa Længden og nøjes med en Totempæl paa 1—1,5 m Højde; en saadan vil maaske ogsaa have størst Chance for at blive lavet færdig og kan indgaa som et Led i Tropshusets Udsmykning, f. Eks. hver Patrulje sin Totempæl. Men det var Træet; noget saa fint som Kastanie kan vel kun de færreste faa fat i, men Fyrretræ er ogsaa udmærket; i det hele taget, naar blot Træet er blødt, er alt godt.

Til Bearbejdningen kræves ikke meget Værktøj, en Hammer og en Mejsel er det fornemste til alt grovere Arbejde, en Dolk og Lommekniv til Detailudformningen. Brug ikke Sandpapir, Fil eller lignende Arbejde virker bedst ved sine noget grove Konturer.

Spørgsmaalet, „hvad skal vi udskære,“ melder sig nu, og her er det, det „lyse Hoved“ med Idéerne maa træde til, han udfanger dem og nøjes ikke med at diskutere, men fæstner dem i gode Arbejdsskizzer. Eksempler paa saadanne Skizzer ser I her, hvor det er Patruljedyrene, der har maattet holde for. Skizzen maa vise Totempælen baade forfra, bagfra og fra Siden (helst Siderne). Som første Arbejdsskizze lav da én, som den, I ser af Ørnen uden nogen Detailler. I vil maaske synes, det er at gøre for meget ud af det, men husk Forudsætningen, — det skulde være en virkelig god Totempæl!

Det vil blive offentliggjort i Bladet, og belønnet med 5 Kr., hvis det er skarpt.

Røverpatruljen.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

Gennem den blaa Dør.

I. Planen.

Det var paa Slutningen af Torsdagsmødet. Flokken havde hørt en god Historie ved Kaminen, og Drengene havde taget Frakker og Huer paa og sad nu for at høre Danny give Besked om, hvad der skulde ske i Junglen i nærmeste Fremtid, noget der altid skete til allersidst, for at Ulvene kunde løbe hjem og fortælle deres Mødre det, saa at de kunde huske dem paa det, hvis de selv skulde glemme det. Danny ventede, til alle sad stille og rolige, saa sagde han:

„Ulve, jeg har noget vigtigt at fortælle jer. Doktoren har givet os den Chance at kunne gøre en good-turn — det er noget med en af hans Patienter, der bor langt herfra.“

„Aah, den er fin,“ lød det fra Drengene, der aandeløst stirrede paa Danny.

„Ja, det er en temmelig vanskelig Sag — der kræver megen Omhu og roligt Arbejde og ikke for mange til at gøre det.“

„Lad mig faa Lov,“ — sagde William, den mest klodsede Ulv i Flokken. Naturligvis havde han ingen Chance; men alligevel kunde han ikke lade være at spørge.

„Ti stille!“ sagde Danny og tyssede paa William, og alles Øjne vendte sig ivrigt mod Danny.

„Naa,“ sagde han, „jeg kan bare bruge Bandeførerne og Hjælperne til dette Foretagende. Jeg kan ikke have flere med.“

Bandeførerne og Hjælperne var ellevilde af Glæde; men prøvede at skjule det af Hensyn til de andre, der var nogle Sludrehoveder; men saa fik en af dem en lys Idé: „Vi skal jo grave den gamle Mands Have paa Lørdag.“

„Ja,“ sagde Danny, „det havde jeg glemt.“ For Doktoren havde skaffet dem en anden good-turn ved at passe en Have, der tilhørte en af hans fattige, gamle Patienter, der igen var blevet syg og gjorde sig Bekymring om sine Bede, som nu blev forvandlet til rene Urskove. Sidste Lørdag havde Ulvene samlet alt Ukrudt og Affald og brændt hele Bunken. Næste Lørdag skulde de laane deres Faders Spader og grave.

„Jeg tænkte,“ fortsatte Danny, „at Resten af Flokken paa egen Haand kunde grave. — Fru Akers vil vise jer, hvad der skal graves.“ Resten

af Flokken jubeled af Glæde og sloges for Løjer, til Danny raabte: Flok! og alt blev stille igen.

„Kan jeg lade jer gøre det uden Bandeførerne og Hjælperne?“ sagde Danny.

„Ja, Danny, paa vores Ulveære,“ raabte de. Saa aftalte de, hvilke fire der skulde medbringe Spader, og hvordan de skulde skifte for ikke at blive for trætte. De, der ikke gravede, skulde samle Resten af Ukrudtet — og kun brænde det, hvis Fru Akers sagde, de maatte. Saa skyndte de sig alle hjem.

II Paa Sporet.

Flokken mødtes i Hulen Lørdag Formiddag Kl. 10. Danny, Bandeførerne og Hjælperne tog af Sted i „Billen“. Resten af Graa og Brune Bande stillede sig op fire og fire — d. v. s. de fire af Brune Bande marcherede i Spidsen, bevæbnede med en Spade og en Greb, og saa kom de fire af Graa Bande ogsaa med Spade og Greb, og — hvilket lykkeligt Indfald — en Rive, medbragt af William. (Skønt William var lidt af et Fæ, gjorde han af og til noget, der var temmelig fornuftigt og nyttigt).

Det var nu den første Uge i November, og der havde været streng Frost, og Verden var helt hvid og straalende i det klare Solskin. Det fik en til at føle sig særlig glad og levende; men det gjorde ogsaa Jorden saa haard som Jern; og da Ulvene gav sig til at grave i Hr. Akers' forspømte Have, gjorde Spaderne og Grebene slet ingen Indtryk paa den. De spurgte Fru Akers, om hun havde en Hakke, de kunde laane; men det havde hun ikke, og hun sagde: „Kære Dreng, I maa hellere lade være at grave i Dag og tage jer en rask Løbetur paa Fælleden. Kom igen, naar Frosten er forbi.“

Patsy, der var Nummer seks af Brune Bande og Helten i denne Historie, var i al Hemmelighed blevet ked af Graveekspeditionen, fordi han, selvom han var meget lille og havde smaa, runde Kinder og et rigtigt Ulvesmil, var Detektiv med Liv og Lyst. Han øjnede altid vidunderlige Muligheder for Detektivvirksomhed i de mest dagligdags Hændelser. Han havde gaaet og ønsket, at han maatte komme med Danny og Bandeførerne. At grave, syntes han var saa tamt. Derfor greb han med Glæde Chansen til noget andet.

„Danny sagde, vi skulde gøre alt, hvad Fru Akers sagde til os,“ raabte han. „Kom med Drenge!“ Og uden at betænke sig altfor længe løb han

ud af Laagen, fulgt af alle de andre, (idet de glemte Spaderne). Fællede var et nyt Jagtomraade for dem, fordi den laa næsten fire Kilometer hjemmefra. Da han først var udenfor mellem Buske og Bregner, standsede Patsy og vendte sig mod de andre.

„Jeg har aldrig haft halv saa god en Idé!“ sagde han. „Vi vil være en Bande Detektiver, der gaar ud paa Æventyr. Vi vil gaa og gaa — hvorhen véd vi ikke — og saa kan vi være sikre paa, at noget vil vise sig.“

Arkonas Indtagelse.

1. Ordrup Flok havde en Søndag en Øvelse, hvis Navn var Arkonas Indtagelse.

Vi blev delt i to Hold, det ene skulde være Valdemar den Store og hans Mænd, det andet skulde være Rügenboere. Ulveungen Mikko skulde være Valdemar, og jeg blev Absalon. Rügenboernes Anfører hed Buru. Vi fik to lange Grene, hvori der var bundet et Reb, det skulde forestille vore Skibe, som vi skulde fortøje nede i Hjortedammen. Det var Rügenboernes Opgave at løse dem og skubbe dem i Dammen, det vilde de faa 25 Points for pr. Stk. Rügenboerne fik en tyk Gren, hvorpaa der blev bundet en Ulvehue, det skulde forestille Svantevit, deres Afgud. Vi vilde faa 50 Points, hvis vi kunde bringe ham til vort Hovedkvarter, men kun 40 Points, hvis vi tog ham, men ikke fik ham til Hovedkvarteret. Hvert erobret Armbind talte 5 Points.

Saasnart vor Ulvefører Strix havde givet os Forklaringen om Øvelsen, og vi havde faaet vore Skibe og Rügenboerne deres Svantevit, gik vi, Valdemar den Store og hans Mænd, til Hjortedammen, som skulde være vort Hovedkvarter, medens Rügenboerne gik til Højen ved Slusebroen, det skulde være Arkona, deres Hovedkvarter. Vi gik langs Bredden af Spen, til vi kom til et lille Krat, her fortøjede vi Skibene. Derefter drog vi afsted imod Arkona. Vi besluttede at omgaa Højen og falde Fjenden i Ryggen, men da vi kom i Nærheden af Højen, der var skjult af Hylde træer, dukkede pludselig Rügenboerne med Anføreren i Spidsen frem for at afslaa vort Angreb. Vi var altsaa opdaget, men vi fik dog Højen stormet, og jeg opdagede straks, at Svantevit stod mellem nogle Buske, bevogtet af Anføreren og en anden Rügenboer. Det første, der var at gøre, var at faa disse fjernet, men det var nu ikke saa let, da en stor Rügenboer ved Ulvenavn Vandhund næsten ikke var til at holde væk. Det lykkedes dog Mikko og mig at erobre Anføreren Armbind, og derved lykkedes det mig at faa fat paa Svantevit og løbe med ham, men da jeg vilde hjælpe de andre, gemte jeg ham under en

Rod, og kastede mig paany ind i Kampen. Mikko og jeg gik nu løs paa Vandhund for at tage hans Armbind. Det lykkedes ikke, tværtimod mistede Mikko, Valdemar den Store, sit Armbind og var dermed ude af Kampen. Jeg kæmpede længe med Vandhund, uden at vi var i Stand til at overvinde hinanden, og da Valdemars Mænd, trods stor Tapthed, maatte vige, fandt jeg det klogest at søge at komme afsted med Svantevit. Over Sletten blev jeg skarpt forfulgt af Rügenboerne, og da jeg var for træt til at naa Hovedkvarteret, løb jeg ind i Skoven paa den modsatte Side af Sletten og gemte Svantevit i en Busk. Forfølgerne fandt mig ikke, men da jeg havde ventet en Tid, blev der fløjtet, at Øvelsen var forbi, og jeg skyndte mig hen til de andre, der ventede paa mig. Da vi var traadt an i vore Hold, spurgte Strix, om vi havde faaet Svantevit, det havde vi, men vi havde ikke bragt ham til Hovedkvarteret, altsaa 40 Points. Endvidere havde vi taget et Armbind, ialt 45 Points til Valdemar den Store. Derefter spurgte Strix, om Rügenboerne havde faaet Skibene løst og skubbet fra Land; de havde skubbet dem begge to, det var allerede 50 Points, dertil havde de taget tre Armbind, 15 Points, ialt 65 Points mod vore 45. Det var et Nederlag, og der er ikke andet at gøre end at prøve at vinde næste Gang.

Ulveungen Rama.

*

Den stedlige Betjent (til Set. Georg): Sig mig, er det Dem, der har slaaet den Drage ihjel?

Set. Georg: Ja.

Betjente: Saa er De vel osse klar over, at De ikke maa lade den ligge og flyde her.

Baden-Powells Stafetter.

Nørrejske Division.

Svend Holst, Erik Korsgaard, Børge Torp, Sv. Binuslev, Jørg. Nielsen, Kob. bagh, Jac. Hjorth, Alex. Wintner, Kruseil, Arne Jacobsen, Johs. Løgstrup, Asbjørn Hansen, Hauge Bindstev, Lars Holst, Søren redersen, Eskild Jørgensen, Will. Lerche, Gunnar Jensen, Carl E. Jacobsen, alle af 1. Skagen Trop.

Poul Erik Jørgensen, Emm. Gotfr. Nielsen, Otto Eirsted, Harry Vald. Christiansen, Kjeld Henriksen, Franz Werner Sørensen, Mogens Lønborg Frus, Mogens Funch, Hans Finn Wenterlig Christensen, alle af 1. Hjørring Trop.

Erik Svenningsen, Jørgen Calicen, Jørgen Frisenette, Tage Bertelsen, André Møllhaven, Egon Christensen, Erik Felsen, Heine Nielsen, Hakon Keller, Niels Olsen, Poul Felsen, alle af 1. Sæby Trop.

Erik Petersen, Frode Hansen, Georg Nielsen, Hans H. Knudsen, Eigil Christensen, Kaj Asby, Calle Larsen, Ole Borck, Kaj Hassing, alle af 1. Frederikshavns Trop.

Jørgen Aabel, Jørgen Eriksen, Brix Gedsø, Peter Strengsholt, Børge Nielsen, Bjarne Wellstrup, Kenneth Bülow, Cuno Carstens, Otto Pedersen, Vagn Olaf Vejstrup, alle af 1. Sæby Trop.

Erling Rützebech, Poul Clausen, Johs. Studstrup, Villy Studstrup, Hans Skibsted, Poul Petersen, Poul Bagger, Børge Schwartzlose, Niilo Tholstrup, S. Chr. Heilskov, Finn Sonne, Gunner Tolne, Birger Nielsen, Edouard Petersen, Erik Karlsen, K. E. Sørensen, E. Sigsgaard, Holger Mygind, Svend Elspe, alle af Skipper Klements Trop.

Bruno Petersen, Helge Risberg, Jens Olaf Christensen, Frantz Holm, Poul Andersen, Poul Dufresne, Ole Jensen, Jarl Skipper, Gunnar Jensen, Bierring, Per Ole Müller, E. Hansen, Ove Petersen, Jørgen Winding, Kjeld Laursen, Knud L. Pedersen, Knud Jørdening, Eyvind Risberg, Jørgen Christiansen, alle af Jens Bangs Trop.

Georg Petersen, Guldharalds Trop.

Knud Sørensen, Rash Pedersen, Sven E. Christensen, Niels Pedersen, Ove Svalgaard, Chr. Knudsen, J. Agger, Erik Olsen, Joh. E. Jensen, Helge E. Jensen, Frank Larsen, Tage Svalgaard, Johannes Yde, N. J. Bang, alle af Hals Trop.

Ch. Petersen, Johs. Dufresne, Sv. Jensen, Poul Hertel, J. Hasselbach, alle af Jens Bangs Trop.

Børge Saaby Offersen, Bendt Saaby Offersen, Kaj August Møller, Jørgen Sonne, Hans Lunds-gaard, Ejnar Stieper, alle af Farsø Trop.

Henning Sørensen, Volmer Petersen, Carl Schou, Mads Kamp, Erik Jensen, Robert Møller Andersen, Osvald Rasmussen, Eigil Rydtoft, Kaj Jespersen, Ove Friis Farsø, Jens Nielsen, Niels Nelderby Andersen, alle af Skive Trop.

Jens Bang, Carl A. Damm, Arne Pedersen, Erik Kibsgaard Mikkelsen, Niels Juul Brams, Orla Ditz, Leo Simonsen, Jørg. Ant. Eriksen, Svend Aage Laursen, Jacob Breum, Henning Jensen, Kaj Jensen, Hans Morell Jørgensen, Poul Brams, Hans Kibsgaard Mikkelsen, Knud Nedergaard, Karl Victor Laursen, Harald Morell Jørgensen, Preben Tretow-Loof, Verner Nielsen, Poul Weirspø-Jensen, alle af Hobro Trop.

Svend Madsen, Jens Eistrup, Knud Laursen, Stephan Heerfordt, Eigil Petersen, Henrik Kjeldsen, Finn Thøgersen, Jens Berg, Aage Paludan, alle af Viborg Trop.

Fritz Hammer, Poul Sørensen, Ove Larsen, Osvald Nielsen, Georg Karnø, William Rasmussen, Louis Larsen, Ole Lassen, Oluf Kroer, Poul Nissen Hansen, alle af 2. Randers Trop.

Karl Henry Christiansen, Svend Christensen, Bjørn Ring, Peter Hansen, Jørgen Hansen, Bent Jørgensen, Viggo Madsen, Jørgen Cleemann, Emicos Schjødt, Karl Johan Jensen, alle af Niels Ebbesens Trop.

Robert Christensen, Ove Nielsen, Chr. Vegger, Svend Clausen, Sigfred Holm, alle af 1. Randers Trop.

Midtjyske Division.

Arvid Madsen, Robert Sartori, Leo Hansen, Frederik Andersen, Holger Andersen, Valdemar Thordal, Gunnar Hedlin, Peter Hansen, Ove Steen Andersen, Agner Olsen, alle af 1. Bøggild Trop.

Knud Jensen, Kurt Jensen, Otto Sinding, Alfred Jensen, alle af 1. Ebeltoft Trop.

Harald Petersen, Arne Fogh, Jørgen Stilling, Henning Jensen, Knud Stenow, Ole Albeck, Preben Lang, Ole Mikkelsen, Ernst la Cour, Bernt Jørgensen, Carl Strand, alle af 1. Aarhus Trop.

Jørgen Bang, Rydøn Draiby, Bosmann Petersen, Preben Bang, Knud Hansen, Georg Sørensen, Worspø Andersen, alle af 2. Aarhus Trop.

Jens Erik Larsen, Henning Andresen, Erik Sig-gard, Poul Bohnstedt, alle af 3. Aarhus Trop.

Christian Hammer Hansen, Knud Hammer-schmidt, Jørgen Weis Fogh, Olav Boldreel, Poul Spilling, Erik Spilling, Finn Clausen, Hans H. Petersen, Preben Skaaning, Olaf Hansen, alle af 4. Aarhus Trop.

Sven Schmidt Hansen, Valdemar Madsen, Eigil Rasmussen, alle af 5. Aarhus Trop.

Ole Hygum, Poul Chr. Petersen, Torben Kjær, Poul Nielsen, Jørgen Marquartsen, Hans Nygaard Jensen, Leif Jelfbach, Karl J. Christiansen, Knud Hygum, Christian Ammentorp, Anton Løvlund, alle af 6. Aarhus Trop.

Jørn Nielsen, Aage Fritsche, Bent Hammer Hansen, Knud Johansen, Ole Nørdring, Erik Kaiser, Ib Hansen, Henning Strand, Finn Strand, Valdemar Dreyer, Ingvar Schoubo, alle af 7. Aarhus Trop.

Frede Larsen, Knud Nedergaard, Gunnar Nør-gaard, Ejner Christiansen, Erik Karestrup, Villy Christiansen, Erik Lundkvist, Kristian Nedergaard, Peter Hvidtved Larsen, Harry Christian-sen, Charles Stegger, alle af 1. Silkeborg Trop.

Carl Evald Foged Pedersen, Edward Petersen, Carl Zettner Møller, Sverre Aage Nielsen, Hans Knudsen, Johan Lund, Christian Boldsen, Asger Holmboe, Hartvig Christensen, Fritz Max Christensen, Hans Steffensen, Bernt Anker Bødtker, Ingvald Jessen, Egon Strand, Svend Danner, Poul Engell, Thorvald Cortsen, Jørgen Engell, Preben Petersen, Simon Krag, Jørgen Farup, Henry Sørensen, Poul Ouff, Thor Max Christensen, Niels Andersen, Erik Salling Wulff, Bjarne Høy, alle af Erik Menveds Trop.

Robert Jensen, Hother Andersen, Tage Sandholt, Villy Nielsen, Alf Larsen, Børge Rørdam, Ejner Hansen, Hans Ejner Christensen, Konrad Petersen, Harry Larsen, alle af 1. Braaskov Trop.

Kongea Divisionen.

V. Jensen, H. W. Riis, Ole Eff, Sv. G. Knudsen, S. Damkjær, Aage Sundbøll, alle af 1. Kolding Trop.

Jens Oisen, Hans Jensen, Ole Boesen, Erik Bl. Nielsen, Aage Hansen, alle af Døvtummetroppen. Asmus Ditlevsen, Arthur Hansen, begge af 1. Toftlund Trop.

Lorenzen Vandborg, 1. Fredericia Trop. Paul Hansen, Volmer Christiansen, begge af Døvtummetroppen.

Johnny Johnsen, Børge May, Børge Kristensen, Cai Henriksen, Erik van Laer, Poul Larsen, Jørgen Houllberg, Erling Elm Larsen, Frede Mortensen, Erik Daugaard, Georg Madsen, alle af 1. Fredericia Trop.

Fyens Division.

Ove Rasmussen, N. O. Sørensen, S. E. Jensen, Thor Eriksen, alle af 1. Middelfart Trop.

Willy Mogensen, Viggo Rümike, Hans Smith, Tage Falckner, Helmut Beirholm, Aage Mogensen, alle af 1. Assens Trop.

Hans Eriksen, Aage Jensen, Knud Wegge, Robert Thomsen, Palle Münther, Egon Larsen, Svend Lumholdt, C. Svannum, Knud Becker, alle af 7. Odense Trop.

Knud Eilers, Herlev Jacobsen, Frode Hansen, Poul Ruhl, N. E. Lønnow, Andreas Jacobsen, alle af 1. Faaborg Trop.

Kaj Thorsen, Povl Kragh, W. Bendsen, Povl E. Hansen, Henning S. Christiansen, Holger Skjødt, Povl Madsen, Gaston Jørgensen, Kaj Rasmussen, alle af 5. Odense Trop.

Kjeld Rasmussen, Preben Nielsen, Jens Hansen, Holger Riise, alle af 1. Svendborg Trop.

Bent Rune, Halfdan Sild, Ib Kramhøft, Knud Christensen, Jørgen Fog, Povl Knudsen, Olaf Brahe-Petersen, Axel Duch, Hans Sprensen, Svend Ubbe, Knud Rud, alle af 3. Odense Trop.

Povl Starmose, Vagn Andersen, Leif Nørmark, Viggo Pedersen, Povl Hastrup, Helge Thobocarlson, Arne Johansen, Erik Runer, alle af 2. Odense Trop.

Louis Lange, Hans Jacobsen, Arne Jonassen, Holger Enghoff, William Andersen, Kjeld Fich, alle af 1. Odense Trop.

Povl Spbygaard, Mogens Pedersen, Holger Find, Erik Kaas Larsen, alle af 3. Svendborg Trop.

Ego Ottesen, P. Rasmussen, Gunnar Hansen, alle af 2. Svendborg Trop.

Roald Larsen, Heinrich Nielsen, begge af Rolf Krakes Trop.

Cyril Rasmussen, Bjørn Jensen, Mogens Frederiksen, Jørgen Andersen, alle af Christian d. 2.s Trop.

Vestsjællands Division.

Axel Mathiesen, Sv. A. Olsen, Kjeld Jensen, Jedwan Kaaber, Asger Helle, Curt Hansen, Svend Aage Christensen, Ole Gudnitz, Carl Chr. Schultz, alle af Hellig Anders Trop, Slagelse.

Preben Nielsen, Kaj Gregersen, Poul Gregersen, Hans Anberg, Svend Mogensen, Fritz Rasmussen, Kaj E. Hansen, Clarence Hansen, alle af 1. Korsør Trop.

Peter Hasselstrøm, Valdemar Hansen, Henry Petersen, alle af 1. Flakkebjerg Trop. Helge Ingwes, Svend Scholler, Halfdan Bülow, alle af 1. Skelskør Trop.

Robert Nørsgaard, Jørgen Tarp, Hans Rasmussen, alle af Karl af Rises Trop, Sorø.

Niels Veng Petersen, Asser Riigs Trop, Sorø.

Skjalm Hvides Division.

Per Ravnebjerg, Preben Spvndahl, Bent Henriksen, alle af Dr. Margrethes Trop.

Wm. Felding, Svend Gjølges Trop.

Poul Rasmussen, Ronald Olsen, Hans Børge Nielsen, alle af Esbern Snares Trop.

Torben Moesgaard, Hother Simonsen, begge af Valdemar Sejrs Trop.

Niels Rasmussen, Cort Adellers Trop.

Harry Rasmussen, Erling Rasmussen, Ove Kjeldsen, alle af Kong Skjolds Trop.

Kaj Hansen, Rasmus Stengaard, begge af Skjoldungernes Trop.

Sydsjællands Division.

Erhard Larsen, Sv. O. Madsen, Kaj Stuhr, Otto Elbo, Bent Barfod, Robert Christiansen, alle af Næstved Trop.

Mogens Nielsen, Viby Trop.

Niels Chr. Hansen, Erik Christoffersen, Kaj Rex-Pedersen, Aage Helver, Bent Nebelong, Jørgen Larsen, Arne Humlum, Erik Jensen, alle af Roskilde Trop.

Sigv. Petersen, E. Danielsen, E. Jørgensen, Ivar Lykke, Kaj Christensen, Jens Poulsen, Kaj Lamm, Poul Skov, alle af Køge Trop.

Max Petersen, Ole Grand, Preben Faurschou, Erik Jensen, A. Løwenhammer, Otto Jensen, Leif Hernø, Gunner Nielsen, B. Erland Jensen, alle af Taastrup Trop.

Københavns Distrikt.

Børge Matjeka, 5. By; Harry Eitvig, 5. Ø.; Jørgen Sandrup, 3. Ø.; Jørgen Høfding, 5. Ø.; Bruno Kongsbø, 5. Frb.; Eny Nielsen, 1. la Cour; Bernth Anderson, 2. Absalon; Villy Nielsen, 2. Nyboder; Poul Jeppesen, 1. Nyboder; Villy Bergmann, Kastrup; Kurt Leithoft, Ørnetroppen; Thadæus Kondziolka, Sct. Bendts; Arby Jacobsen, 6. Nørrebro; Jens Kampmann, 4. Ø.; Ole Obelitz, 4. Ø.; Kaj Jansen, 3. Absalon; Gerhardt Hansen, Falkonertroppen; Thorkil Frederiksen, 1. Absalon; Svend Aage Andersen, 2. Ø.; Bernhardt Tscherning, 1. Valby; Poul Jensen, Hans Tavsén; Axel Fahner, 1. V.; Geert Søderlund, 2. V.; Finn Bruhns, 2. V.; Henning Wikke, 1. Saxo; Poul Sivertsen, Sct. Jacob; Aage Berg Nielsen, 3. By; Egon Olsen, Taarnby; Kaj Eitvig, 5. Ø.; Palle Carstensen, 3. V.; Jørgen Bruun, V. E.

Redaktøren siger—

Danmarks største Week-end-Lejr

afholdes paa Ermelundssletten Lørdag den 28. og Søndag den 29. Maj. Der kommer ca. 2000 Spejdere fra København og Omegn, og mindst 600 Telte vil paa de to Dage være rejst paa den berømte Jamboree-Slette.

Det er Distriktet for København og Frederiksberg, der rykker samlet i Lejr og vil søge at genopvække noget af den Stemning, der herskede i den store Lejr. Ogsaa de berømte Lejrbaal vil man forsøge at gentage, idet alle Spejderne Lørdag Aften vil samles om et mægtigt Baal i Ulvedalene. Underholdningen herfra vil antagelig blive transmitteret, og Livet paa Sletten vil blive filmet og udsendt som Ugerevy.

Man venter, at ca. 30,000 Mennesker i Løbet af Søndagen vil besøge Lejren, hvor der paa tre forskellige Opvisningspladser arrangeres Opvisninger, deriblandt en Brandværnsøvelse med Udrykning af en veritabel Sprøjte, — desuden er der Ulveopvisninger, Kapsejladser med Modelfartøjer paa Hjortedammen samt et meget spændende Forhindringsløb.

Alle Spejdere marcherer om Lørdagen samlet med Københavns 30 Mands store Spejderorkester i Spidsen igennem Byen ud til Lejren.

Der vil om Søndagen blive arrangeret en stor Gymnastikopvisning — efter „Arrowe-Park-Mønster“. Gymnastiklærer Magnussen har i den Anledning bedt mig offentliggøre denne Appel:

„Under „Jamboreen“ paa Ermelundssletten den 28.—29. vil vi arrangere en stor Gymnastikopvisning. Dette er kun muligt, dersom hver eneste Spejder, som ikke er optaget af et eller andet „Job“ derude, vil deltage i Gymnastikken.

Vi beder derfor alle Spejdere, fra den ældste til den yngste, om at være med, dersom de under Lejren kan afse Tid fra Kl. 12 til 12,20 og fra Kl. 15 til 15,20. Et Hav af Gymnaster paa Opvisningspladsen vil være en mægtig Attraktion ved Lejren, og alt, hvad der kræves, er et Par hvide Gymnastikbukser og at I kommer til Træning 2 Gange i Maj Maaned — et Par Timer hver Gang. Tid og Sted vil senere blive meddelt Troppene.

Hvis nogen af jer vil afse mere Tid derpaa, saa trænes der, for hvem der har Lyst, hver Onsdag Aften i Maj Maaned fra Kl. 20—21 i Gymnastiksalen paa Øresundsvejens Skole. Selv om I kun kan komme en enkelt Gang, vil vi være glade for at se jer.”

Engelske Spejderadresser.

Jeg har nu faaet en Mængde Adresser paa engelske Spejdere, som gerne vil korrespondere med danske Kammerater. Jeg har ogsaa mange svenske Adresser.

Spejderpas.

Husk, at man ikke maa rejse i Uniform i Udlandet uden at have Spejderpas. Det udstedes af Korpset efter Ansøgning paa særlige Blanketter, der faas i Depoterne. Korpset skal ogsaa give Tilladelse til Besøg her i Landet af fremmede Spejdere. Man maa altsaa ikke invitere udenlandske Kammerater uden først at meddele Korpset det.

Færdsel paa Landeveje.

Vi skulde gerne i Aar undgaa Klager fra Automobilklubberne over Spejderses hensynsløse Færdsel paa Vejene. Kør aldrig paa Cykle mere end to og to, og kør i højre Side af Vejen. Vig til Side for andre Vejfarende. Kør altid med Lygte, naar det er mørkt, og brug Kattøj.

Husk, at man aldrig har Forkørselsret, naar man kommer fra en Bivej ud paa en Hovedvej.

Benyt altid Cyklestierne.

Vær aldrig tankeløs!

Vagabonder.

Direktøren for det internationale Bureau i London meddeler, at to unge Mænd ved Navn Horst Ebersbach og Heinz Pohl begge fra Leipzig er startet paa en Tur Jorden rundt udgivende sig for at være Spejdere.

De er ikke Spejdere, og ingen Hjælp af nogen Art maa ydes de paagældende.

En engelsk Patuljefører

i Cornwall vil gerne i Korrespondance-Forbindelse med en dansk Spejder for at kunne mødes med ham her eller i England til næste Sommer.

Spejdernes Magasin

er forsinket i nogle Dage, fordi Referat, Billeder og Deltagerliste fra Stafetløbet skulde med.

Spejderhilsen!

Tage.

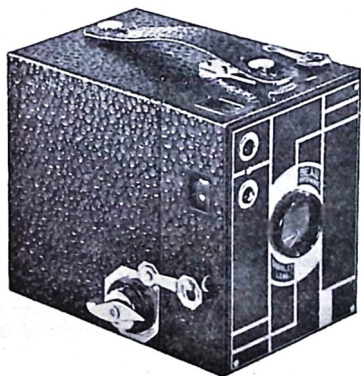
Tag "Kodak" Billeder paa alle Ture - -

Det er morsomt og nemt.

En "Brownie" er saa let at bruge, at enhver paa faa Minutter kan lære at tage smukke og fornøjelige Billeder. Den er altid parat til Optagelse, vejer og fylder kun lidt, samt er saa solid, at den taaler at hænges ved Bæltet eller at puttes i Rygsækken. - - Endnu mindre og mere elegant er den moderne Beau "Brownie" (se Illustr.)

Til en "Brownie" hører den nye "Verichrome" Film. Den er saa utrolig hurtig, at man kan tage Øjebliksbilleder selv i Regnvejr, tidlig om Morgenens eller sent om Aftenen. Og den har et saa usædvanligt Belysningsspillerum, at den selv retter de fleste Eksponeringsfejl.

"Verichrome" Film er kort sagt den bedst mulige Garanti for altid gode Billeder.

"Brownies" faas hos alle Forhandlere af fotografiske Artikler lige fra Kr. 12.—, Beau "Brownies" fra Kr. 19.—. Foretrækker De et Klappamera, saa er det mest moderne en Seks-20 "Kodak" (fra Kr. 45.—) eller en Seks-16 "Kodak" (fra Kr. 52.—). Andre Klap "Kodaks" faas fra Kr. 31.—.

**Kodak Aktieselskab,
København V.**

Det hemmelighedsfulde Signal

Af Niels Meyn.

3. Kapitel.

Manden med den ternede Kasket.

Det var Pouls Idé med en Glaskrukke, forsynet med et Haandtag af Staaltraad, og en primitiv Ketcher, lavet af en Lærredspose, som var spilet ud med en Ring af Messingtraad og fæstnet paa en Stok.

„To Dreng, der er ude for at fange Hundestjeler, vækker ikke unødvendig Opmærksomhed,“ erklærede han, og Karl gav ham Ret.

I over en Time havde han ligget ved Bredden af Aaen og kikket paa de smaa, vævre Fisk, der lignede Legetøjsmakreller. Han gik saadan op i sit Fiskeri, at han var ved at glemme, hvad de egentlig var ude efter. Det var saa spændende at se de smaa, graadige Rovfisk fare løs paa det lille Stykke sejge Kød, der bundet i en Snor blev trukket hurtigt gennem Vandet. Naar Lokkemaden til sidst forsvandt ned i Posens Dyb, fulgte hele Flokken med uden at ane Svig.

Det var saa ligetil, men det spændende kom, lige saa snart man skulde trække Posen op. I samme Sekund, man rørte ved Stangen, mærkede de listige Hundestjeler Uraad. Man skulde være særlig heldig, hvis man fik een, selv om der var tyve i Fælden.

Et ligefrem behageligt Sted kunde man ikke kalde dette. Sumpen, hvor Damhusspøns Vand forenede sig med Kalvebodens Vover, var bevokset med Siv. Strandbredden var dækket af raadnen Tang. Det hele var et stinkende Morads, som egentlig ikke virkede indbydende.

Oppe fra den smalle Vej førte en Sti ned langs Aaen. Dér, hvor Poul var saa optaget af sit Fiskeri, var der en aaben Plet. Jorden var traadt fast. Lige i Vandkanten var der drevet en Pæl ned. Den var slidt af Reb, hvilket viste, at man plejede at fortøje Baade her. Bredden gik stejlt ned, og der var temmelig dybt.

„Hvis du er færdig med dit Fiskeri,“ bemærkede Karl, „saa har jeg noget at meddele dig.“ Han havde været paa Opdagelsesrejse mellem Sivene.

Han førte Poul ind i Livskoven og pegede paa en Mængde runde Mærker i Sandet. „Hvis det ikke er Dunke, som har staaet her og afsat Mærker, saa véd jeg ikke, hvad en Dunk er.“

Poul undersøgte de runde Aftryk. Der kunde ikke være Tvivl om, at Karl havde Ret.

„Og se saa her,“ Karl bøjede Sivene til Side, „naar vi balancerer fra den ene Tue til den anden,

kan vi komme ind til den store Sten dér. Man kan ikke se os, naar vi sætter os ned.“ Han kiggede sig omkring, „og vi kan høre, hvad der foregaar.“

Klokken var nær ved halvni, og det var allerede ved at skumre. Karl havde virkelig undersøgt Terrænet godt, og hans Plan var god. Han balancerede tilbage over Tuerne. „Cyklerne maa vi gemme i Sivene oppe ved Vejen,“ sagde han, „vi maa jo passe paa, at de ikke mærker Uraad.“

De vendte tilbage til Aaen, og dér saa de en Mand stige op af en lille, flad Pram. Han var i mørkt Tøj, der var snavset og plettet. Paa Hovedet havde han en ternet Kasket med en temmelig stor Skygge. Han bøjede sig ned og undersøgte Ketcheren, som Poul havde kastet fra sig. Saa tog han Glasset op og kiggede paa den enlige Hundestjeler, der svømmede omkring deri.

Han rystede paa Hovedet og vendte sig om, netop som de to Dreng kom hen mod ham.

„Hvad laver I her?“ spurgte han barskt.

„Vi fanger Hundestjeler,“ svarede Poul hurtigt; han glædede sig over, at hans Idé med Fiskeriet nu kom til Nytte.

Manden brummede et eller andet. „Hvad skal I med de Smaafisk,“ bemærkede han, „hold I jer hellere dér, hvor I hører hjemme.“ Han kastede Glasset ud i Vandet og gav Ketcheren et Spark. „Og se saa til, at I skrupper af. Ellers skal jeg lette jer.“

Han saa rigtig ondskabsfuld ud, idet han gik et Skridt hen mod de to Dreng. „Naa, kom saa af Sted.“

Poul og Karl efterkom Opfordringen. „Sikken en Bandit,“ sagde Poul, da de var uden for Hørevidde.

„Det var godt, vi traf ham,“ sagde Karl, „han havde tydeligt nok en ond Samvittighed. Nu véd vi, at de Fyre passer paa. Vi maa komme i god Tid paa Mandag, og vi maa vist ud en Gang til for at se, om vi kan slippe væk gennem Sivkrattet. Hvis vi bliver opdagede, faar vi læsterlige Klø.“

De fandt Cyklerne, hvor de havde efterladt dem, lænet op mod Indhegningen til den flade Eng, hvor en lille Flok stridhaarede Islændere stod med ludende Hoveder.

Idet de steg op, saa de Manden med den ternede Kasket. Han dukkede frem henne ved Stien og saa efter dem. De satte Farten op, men da Poul lidt efter vendte sig om, var Manden forsvundet.

Han standsede og sprang af. „Kom her,“ sagde

han, „lad os gemme Cyklerne her bag Buskene. Vi kan lige saa godt med det samme se, om vi kan finde Vej gennem Sivene.“

Karl var straks med, og da Cyklerne var gemte, vovede de sig ind mellem de høje Rør. De følte sig for med Benene, og de bjædede yderst forsigtigt de tørre Siv til Side. Heldigvis var her ikke sumpet som helt ude ved Aaen.

Men det var alligevel ikke saa let at bane sig Vej. For det første gjaldt det om ikke at gøre Støj, og for det andet var Himlen overtrukket, saa det allerede var helt mørkt. Men det viste sig altsaa, at man kunde komme helt over mod Stedet, hvor den aabne Plads var.

Karl standsede. „Han er ved at grave,“ hviskede han, „hør bare.“

De to Drengene lyttede. Man hørte Klangen af en Spade, der stødte mod Sten. Hvad mon Manden havde for? Mon det stod i Forbindelse med Smugleriet? Sagen blev mere og mere spændende.

Men pludselig lød der tunge Trin. Saa hørtes en grov Stemme. „Hvad laver du her?“

Man hørte den hæse Røst fra Manden med den ternede Kasket.

„Jeg graver efter Orm til at angle med.“

„Det er Løgn,“ sagde en tredje Stemme. „Det er vist bedre, vi faar set dig lidt nærmere efter i Sømmene.“

Der lød et Raab, saa kom der en Ed, og det plaskede i Vandet. „Den Laban,“ sagde den grove Stemme. „Vil du straks komme her ind, ellers skal jeg.....“

Manden med den ternede Kasket udstødte en haanlig Latter. „Du kan jo selv komme herud og hente mig.“

Saa lød igen Plasket fra Aarerne, men i det samme hørtes et højt Brøl og saa et voldsomt Plump. En af Mændene inde paa Bredden havde aabenbart grebet en stor Sten og slynget den ud efter Baaden.

Manden derude roede som en gal. Et Par mindre Sten fløj ud efter ham, og en ramte, for han udstødte et Vræl og begyndte at skælde ud. Men til Held for ham var der ikke mange Sten paa Bredden, saa han slap bort.

„Grave efter Orm,“ brummede den ene af Mændene henne bag Sivene. „Nej, han gik her og snusede. Jeg tør bande paa, at det var en fordømt Stikker. Havde vi bare faaet fat i ham, saa skulde han have faaet, hvad han havde godt af.“

„Vi bliver nødt til at passe bedre paa,“ sagde den anden Mand, „der staar for meget paa Spil, hvis vi bliver hugget denne Gang.“

„Vi maa sende Besked til Skipperen,“ sagde den første Mand igen, „det gaar ikke at komme her paa Mandag. Hvis nogen har Færten af det, saa ryger hele Forretningen.“

Hvad de sagde mere, kunde de to Drengene ikke

høre, for Mændene fjernede sig. Deres tunge Trin gav hul Genlyd paa den sumpede Grund; lidt efter lidt døde Støjen hen.

„Saa var det altsaa ingen Smugler den første Fyr,“ sagde Karl, „men hvad var det, han vilde?“

„I alt Fald vilde han ikke grave efter Orm,“ sagde Poul, „der er ingen Orm herude i den raadne Tang og i Sandet. Han havde noget galt for; det var sikkert ond Samvittighed, der fik ham til at true os. Og han var jo ogsaa saa ivrig efter at se, om vi kørte bort. Har du din Lommelygte?“

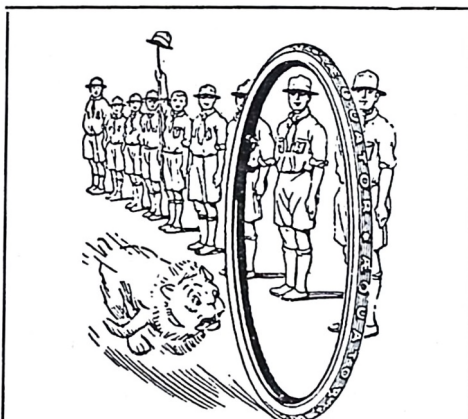
Karl nikkede. „Hvad skal du med den?“

„Hen og se, hvad han gravede efter — selvfølgelig,“ sagde Poul. „De to andre Fyre er gaaet.“ Han begyndte at mase sig frem mellem Sivene, men standsede. „Saa, der fik jeg en Sok.“

Det svuppede, da han trak Benet op af Dyndet. Han var gaaet igennem til midt op paa Læggen. Det stinkende, sorte Mudder hang godt ved. Men det var ikke Øjeblikket til at give sig af med Bagateller. Han fandt en Tue, der kunde bære hans Vægt, og snart efter var de henne ved Aaens Bred. De lyste med Lommelygten, medens de af og til lyttede.

Alt var stille. De to Mænd tænkte ikke paa at vende tilbage. Det varede lidt, saa udbød Karl: „Her har vi det!“

Han pegede paa et Sted, hvor Græsset var borte, og hvor der var sort Jord. Men ved nærmere Eftersyn viste det sig, at det kun var Stedet, hvor der havde ligget en stor, flad Sten.

Schønning & Arvæs
- **Cykledæk** -
og Slinger
Knagende stærke!

Det var den, den ene Mand havde taget og slynget ud mod Baaden.

Det var ikke saadan at finde Stedet, hvor Manden havde gravet. Det var for mørkt, og maaske havde han valgt sig et Sted inde mellem Sivene.

Tilslidst maatte Sagen opgives, og Karl og Poul gik tilbage langs Stien. „Vi tager herud i

Statsanstalten for Livsforsikring

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S

RAADHUSPLADSEN 55

(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.093 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskaade, Stormskaade, Huslejetab ved Ildebrand.)

FRIMÆRKER Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. :—: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Morgen, medens det er lyst," sagde Poul, „saa skal vi nok finde Stedet. Der ligger noget bag dette her.“

De naaede ud til Vejen. Skyerne var trukket lidt bort, og den svagt lysende Aftenhimmel lod dem se Omgivelserne temmelig tydeligt.

Saa lød et Raab. De vendte sig om. Paa Vejen, som førte forbi Aaen og langs Hegnet op mod Køge Landevej, saa de to Mænd. Det var sikkert de to, som havde jaget Manden med den ternede Kasket bort.

De raabte til Drengene, at de skulde standse. Øjensynlig vilde de forhøre dem om, hvad de lavede nede paa det kriminelle Sted, der havde saa stor Interesse.

Men Poul og Karl satte i Galop til den modsatte Side over mod Lossepladsen. De to Mænd satte efter. Drengene havde et godt Forspring, men i Længden kunde de næppe holde ud.

Heldigvis havde de Cyklerne. De naaede Buskene, hvor Maskinerne var gemte, og saa kom de i Saddelen. Der lød skuffede Raab fra de to Mænd, medens Drengene forsvandt.

Først, da de kom ind til Vigerslev Allé, sagtede de Farten. „Det var vel nok spændende," sagde Karl.

„Vi kan sige, at vi har haft Eventyr paa selve Aastedet," bemærkede Poul. „Men nu er vi sikre paa, at Smuglerne næppe kommer efter Aftalen paa Mandag, vi hørte dem jo selv sige, at der ikke blev noget af Forretningen.“

„Jeg hørte det," sagde Karl, „og jeg har tænkt mit i den Anledning. Vi faar noget at bestille nu.“

„Jeg vilde da snarere sige, at vi ikke faar noget at gøre. — Naar de ikke kommer," sagde Poul, der folte sig skuffet.

„De maa jo sende Meddelelse af Sted med Advarsel, og det haster sikkert," sagde Karl, „vi maa hurtigst muligt hjem, og al den Tid, vi kan undvære, maa vi ofre Bølgefangeren. De bliver nok ved med at sende Meddelelsen ud i Ciffer-sprog, indtil de faar Svar, og saa bestemmer de et andet Sted. Der maa vi saa være paa Pletten.“

„Du har Ret." Poul satte Farten op. Det gik tilbage, saa hurtigt Cyklerne kunde køre, og snart var de hjemme. Cyklerne kom ind i Skuret, og de to Drengene gik over paa Loftet til deres Laboratorium. Men skønt de blev siddende til Klokkeren næsten var 12, opsnappede de ikke nogen Meddelelse.

„De begynder i Morgen igen," sagde Karl, „de sender naturligvis altid til en bestemt Tid, det har vi jo før observeret." Han gabede, for han var træt.

Poul saa paa Uret. „Jeg bliver nu alligevel siddende her lidt," sagde han.

Karl sagde Godnat. Han gik over og hentede sin Cykle, men til hans Ærgrelse viste det sig,

at den var punkteret. Han stiledede den ind igen, medens han tænkte, at det var godt, det Uheld ikke indtraf, da han skulde køre fra de to Mænd derude ved Aaen.

Karl skød Genvej paa Hjemvejen gennem Vesterbros Sidegader. Og lige ud for en lille Beværtning med en rød Lygte over Døren blev han overrasket staaende.

Der kom en Mand ud. Han var ikke helt sikker paa Benene. Karl kendte ham straks igen. Det var Manden med den ternede Kasket. Han lagde slet ikke Mærke til Drengen. Han havde nok at gøre med at holde Ligevægten.

Smaasnakkende med sig selv slingrede han ned ad Gaden. Og Karl følte sig som en hel Sherlock Holmes, da han forsigtigt fulgte bagefter. Manden drejede om ad Istedgade, saa fortsatte han op ad Saxogade, og her gik han ind gennem en mørk Port. Karl betænkte sig et Øjeblik, men fulgte saa efter. Manden gik over den skumle Gaard og ind gennem en Dør i Baghuset.

Karl mærkede sig Nummeret. Han blev staaende og saa op ad den snavede Facade.

Fem Minutter efter blev der tændt Lys oppe i et Kvistvindu. Det var et ganske svagt, flakkende, gult Skær. Manden strøg en Tændstik, men saa blev Lyset roligere og stærkere. Han havde tændt en Petroleumslampe. Saa boede han altsaa dér.

Der var noget fordægtigt ved den Mand. Men nu vidste man altsaa, hvor man kunde finde ham. Karl havde en Fornemmelse af, at det ikke var sidste Gang, han og Poul kom til at beskæftige sig med den ondskabsfulde Fyr.

Han kunde ikke dy sig for med det samme at vende tilbage og fortælle Poul om, hvad der var hændet. Skønt han risikerede at faa ordentlig Skældud, naar han kom saa sent hjem, skyndte han sig alligevel tilbage. Han gik gennem Fabrikantens Have og ind paa Fabriken. Der var stadig Lys deroppe i Laboratoriet.

Poul saa hurtigt op, da Karl kom ind. „Se her,“ sagde han triumferende og lagde et Stykke Papir frem, „der er kommet en Meddelelse. Jeg har déchiffreret den.“

Meddelelsen gik ud paa, at „man alligevel skulde komme Mandag 10. Men Snapsen skulde ikke være farlig!“

Karl fortalte om sit Eventyr, der imidlertid tabte en Del af Interessen i Sammenligning med Pouls Oplevelse. Men man var altsaa nu sikker paa at være paa det rigtige Spor.

Manden med den ternede Kasket var af underordnet Betydning — foreløbig. Nu gjaldt det altsaa om at være paa Pletten Mandag Aften i meget god Tid. At der ventede en spændende Oplevelse, tvivlede de to Drengene ikke om.

(Fortsættes).

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade 38
Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne, optiske Hjælpemidler.
Zeiss Kontaktglas — Kikkertbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER- FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELESGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

ALLE SPEJDERE

bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5883. —

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

